SŁYSZĘ
DWUMIESIĘCZNIK DLA OSÓB Z PROBLEMAMI SŁUCHU I MOWY
WYDANIE SPECJALNE 10 MAJA 2012

Profesor Henryk Skarżyński

"Praca jest moją pasją a nie obowiązkiem"

Badania przesiewowe słuchu i mowy

Najważniejsze osiągnięcia w otochirurgii

ISSN 1429-5040

KAMIENIE MILOWE OTOCHIRURGII

2012 Otwarcie Światowego Centrum Słuchu/World Hearing Center
Pierwsza ocena drogi słuchowej w częściowej głuchocie z wykorzystaniem metody fMRI

2011 Opublikowanie i przedstawienie na kongresach kontynentalnych w Europie, Azji, Ameryce Płn. i Pd., Australii i Nowej Zelandii, najnowszej kompleksowej metody leczenia częściowej głuchoty i pierwszej w świecie klasyfikacji PDT

2010 Prezentacja nowej koncepcji leczenia częściowej głuchoty (Partial Deafness Treatment)

2009 Prezentacja nowej elektrody SRA i pierwsze w świecie pokazowe wszczepienie jej podczas Kongresu Europejskiego
Pierwsze w Polsce zastosowanie systemu aparatu i implantu typu Hybryd

2008 Pierwsze w świecie bilateralne wszczepienie implantów do pnia mózgu

2007 Pierwsza w świecie klasyfikacja oceny wad wrodzonych ucha zewnętrznego wg. Skarżyńskiego

2006 Wprowadzenie nowej metody bezpośredniej stymulacji okienka okrągłego przez implant ucha środkowego

2005 Pierwsze w Polsce zastosowanie implantu i aparatu w jednym uchu (System Duet)

2004 Pierwsza w świecie operacja wszczepienia implantu ślimakowego u dziecka z częściową głuchotą (dopełnienie elektryczne)

2003 Pierwsze w Polsce wszczepienie implantu słuchowego do ucha środkowego

2002 Pierwsze w świecie wszczepienie implantu ślimakowego pacjentowi z częściową głuchotą

2000 Pierwsza międzynarodowa prezentacja wyników zachowania resztek słuchowych po wszczepieniu implantu ślimakowego

1998 Wszczepienie pierwszego w Polsce implantu do pnia mózgu

1997 Zastosowanie nowych materiałów alloplastycznych w chirurgii ucha środkowego

1996 Zastosowanie nowej metody leczenia wad wrodzonych ucha zewnętrznego

1992 Wszczepienie pierwszego w Polsce implantu ślimakowego

WYDAWCA: INSTYTUT FIZJOLOGII I PATOLOGII SŁUCHU **ZASTĘPCA REDAKTORA NACZELNEGO:** AGATA SZCZYGIELSKA **REDAGOWAŁ ZESPÓŁ:** DR RENATA KORNELUK, ROBERT LUBAŃSKI **ADRES DO KORESPONDENCJI:** INSTYTUT FIZJOLOGII I PATOLOGII SŁUCHU, ZESPÓŁ RZECZNIKA PRASOWEGO, KAJETANY, UL. MOKRA 17, 05-830 NADARZYN, TEL. 22 356 04 41, **OPRACOWNIE GRAFICZNE I SKŁAD:** WYDAWNICTWO AN-PRESS

DROGA DO SUKCESU

WYWIAD Z PROF. HENRYKIEM SKARŻYŃSKIM - JEDNYM Z NAJWYBITNIEJSZYCH SPECJALISTÓW W DZIEDZINIE OTOCHIRURGII, PIERWSZYM POLAKIEM WYBRANYM DO ISTNIEJĄCEGO OD 1868 ROKU AMERICAN OTOLOGICAL SOCIETY

PANIE PROFESORZE, JEST PAN POMYSŁODAWCĄ I ZAŁOŻYCIELEM NOWO OTWARTEGO W KAJETANACH ŚWIATOWEGO CENTRUM SŁUCHU. JAK DOSZŁO DO JEGO POWSTANIA? JAK W NASZYCH POLSKICH REALIACH OSIĄGA SIĘ TAKI SUKCES?

Powstanie Światowego Centrum Słuchu (World Hearing Center - WHC) to efekt od lat systematycznie prowadzonej pracy w kraju i na arenie międzynarodowej, na wszystkich kontynentach. Budowania partnerskich kontaktów z naukowcami różnych dziedzin w kraju i na świecie. Centrum to nie tylko kolejna, niemająca swojego odpowiednika w świecie placówka. To rezultat realizacji setek wyzwań w obszarach: naukowym, klinicznym, dydaktycznym i organizacyjnym. To reakcja specjalistów z medycyny, inżynierii biomedycznej, akustyki, fizyki, nanotechnologii materiałowych i informatycznych, psychologii i pedagogiki na ciągle rosnące zapotrzebowanie rozwijającego się społeczeństwa informacyjnego.
Nowo otwarte Światowe Centrum Słuchu powstało jako samodzielny projekt, w który wkomponowano to, co istniało i dawało znakomite efekty wcześniej, co wiązało się z potrzebami rozwojowymi resortowego Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, m.in. dotyczącymi zwiększenia jego potencjału naukowego i infrastruktury bazy klinicznej oraz z ogromnym zapotrzebowaniem społecznym na opracowanie i wdrożenie nowych rozwiązań dotyczących wczesnego wykrywania, leczenia i rehabilitacji zaburzeń słuchu, głosu, mowy i równowagi.
Jak to osiągnąć? Trzeba dobrze zidentyfikować potrzebę i problem i wierzyć w to, co się robi. Tylko determinacja i ciężka praca gwarantują sukces. Ja kocham pracę – jest ona przyjemnością. Krótka odpowiedź jest jak błysk fotograficznego flesza, ale za nią kryje się wielka praca organiczna w wielu wymiarach, wykonywana w różnych, sprzyjających, a czasem nie, warunkach. Podkreślam to znaczenie pracy, by uświadomić, że to nie jest cud, że nie wyrosło samo z ziemi, że nie będzie funkcjonowało bez dalszego bardzo przemyślanego planu. Dopiero ocena z perspektywy 5, 10 a lepiej 15 lat powinna pokazać zarówno wartość tego zadania, jak i jego znaczenie w dalszym rozwoju nauki i medycyny w kraju i na arenie międzynarodowej.

NA CZYM POLEGA WYJĄTKOWOŚĆ ŚWIATOWEGO CENTRUM SŁUCHU?

Światowe Centrum Słuchu to unikalna, pierwsza tego typu placówka na skalę międzynarodową. Jej powstanie jest bardzo ważne dla rozwoju nauki i poszukiwania nowych sposobów diagnozowania i leczenia wad zmysłów. W integrowaniu środowi-

ska naukowego wokół problemów interdyscyplinarnych, które mają tak znaczący wpływ na rozwój współczesnego społeczeństwa informacyjnego, opartego na wiedzy i na powszechnym komunikowaniu się ze sobą. To w proces tej komunikacji wpisują się wszystkie działania Centrum. Nie są one specyficzne dla naszego kraju, nie są specyficzne dla Europy. Są wyzwaniami stojącymi przed współczesnym światem na każdym kontynencie. Tworząc założenia i plan działania dla tej placówki, od początku widziałem ją w wielu wymiarach, które dotyczą różnych środowisk naukowych w obszarze samej medycyny i poza nią. Dotyczą wykorzystania szans oraz pokazania nowych kierunków działania. To Centrum nie ma być konkurencją dla kogokolwiek. W nim muszą być podejmowane wyzwania, które nie mieszczą się w strategiach działania obecnej – mniej lub bardziej hierarchicznie ustawionej nauki i medycyny. Już dziś widzę podobne zamierzenia w świecie. Będzie to wkrótce oznaczało, że zapoczątkowaliśmy powstanie nowej sieci ośrodków, które realizując podstawowe zadania naukowe, kliniczne, dydaktyczne, będą w stanie przyspieszyć wykorzystanie najnowszych technologii dla konkretnego człowieka, określonej populacji czy społeczeństwa kilku krajów w regionie.

Placówka nasza jest wyposażona w unikalną aparaturę medyczną, z ogromnym zapleczem dydaktycznym, naukowym i wdrożeniowym umożliwiającym szkolenia specjalistów z całego świata z obszaru właściwie kilku działów medycyny, inżynierii klinicznej, fizyki, akustyki, biocybernetyki, logopedii, surdopedagogiki i surdopsychologii, a to umożliwia wyznaczanie nowych kierunków badań naukowych w tych dziedzinach. Poza specjalistami, szkolenie obejmować będzie rodziny pacjentów i ich otoczenie, które powinno być przygotowane do współpracy w całym procesie terapii. Dla tych i innych potrzeb będziemy rozwijać najnowsze formy telemedycyny, by wykorzystać pierwszą w świecie krajową sieć e-zdrowia. Światowe Centrum Słuchu to także nowe zespoły specjalistów i nowe, dobrze wyposażone miejsca pracy, zarówno dla doświadczonych specjalistów, jak i młodych, ambitnych ludzi.

Rozwinięcie na niespotykaną dotychczas w świecie skalę wielu programów badawczych, dotyczących diagnozowania, leczenia i rehabilitacji różnych uszkodzeń słuchu, głosu, mowy i równowagi stworzy bardzo dobre warunki do nowych rozwiązań naukowych. Centrum w znacznej części powstało z funduszy unijnych. Zatem musimy pokazać, jak je wykorzystujemy dla dobra naszego społeczeństwa ale i dla dobra wspólnego w Europie, i dalej dla pokazania wizerunku Europy w świecie. O tym nie można zapominać. W konkretnym działaniu może to oznaczać dla danego lekarza czy innego specjalisty możliwość szkolenia i doskonalenia zawodowego. Ma on możliwość uczestniczenia w największej liczbie operacji wykonywanych każdego dnia.

Dopełnieniem działalności dydaktycznej i szkoleniowej jest działalność kliniczna Centrum, która nie tylko da wymierne korzyści pacjentom, zwiększy możliwości terapeutyczne o kilkadziesiąt procent, ale także upowszechni współczesne standardy terapeutyczne w ramach rozwijanych już i planowanych dalszych sieci krajowych i regionalnych w Europie.

Tworząc założenia i plan działania dla tej placówki, od początku widziałem ją w wielu wymiarach, które dotyczą różnych środowisk naukowych w obszarze samej medycyny i poza nią

Podczas polskiej prezydencji w Unii Europejskiej zaproponowaliśmy pozostałym partnerom z krajów członkowskich sprawdzone metody działań profilaktycznych, które wiążą się z wczesnym wykrywaniem zaburzeń słuchu, mowy i wzroku. Dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym to najbardziej zagrożona populacja. Upowszechnianie programu zaproponowanego dla Europy to wielka możliwość wyrównania szans w dobrym rozwoju i komunikowaniu się młodego pokolenia Europejczyków. W tym zakresie wielki wkład wniósł nasz Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu, a powiększać będzie na wielką międzynarodową skalę nowo otwarte Światowe Centrum Słuchu. Przy tej okazji pokazaliśmy, że potrafimy współpracować ze środowiskiem międzynarodowym na rzecz poparcia naszej polskiej idei, że umiemy pozytywnie kreować określoną politykę w tym zakresie, że potrafimy przygotować i podpisać europejskie porozumienia naukowe, które wspierały polską prezydencję. Przy okazji mogliśmy sprawdzić, czy w naszych polskich, często niedocenianych warunkach, można połączyć możliwości polskich ekspertów z różnych dziedzin, różnych ośrodków uniwersyteckich, towarzystw naukowych i Polskiej Akademii Nauk. Pokazaliśmy, że można i trzeba. Zatem, mówiąc o celach otwieranego Centrum, mogę podawać przykłady potwierdzające, że podstawy do jego dalszego działania są solidne.

JEST PAN BEZPOŚREDNIO ZAANGAŻOWANY W WIELE PROJEKTÓW NAUKOWYCH. KIERUJE PAN PLACÓWKĄ USYTUOWANĄ W KILKU MIEJSCACH, JEST PAN CZŁONKIEM RADY NAUKOWEJ PRZY MINISTERSTWIE ZDROWIA, KONSULTANTEM KRAJOWYM, PRZEWODNICZĄCYM KOMITETU NAUK KLINICZNYCH PAN, PRZEWODNICZĄCYM EUROPEJSKIEJ GRUPY EKSPERTÓW. JAK PAN GODZI TAK LICZNE OBOWIĄZKI? JEST PAN NAJPIERW LEKARZEM CZY DYREKTOREM?

Po pierwsze, drugie i trzecie jestem lekarzem praktykiem, który codziennie, kiedy jest w pracy, konsultuje i operuje. Ale jestem też dyrektorem Instytutu – poważnego zespołu naukowego i klinicznego, który zorganizowałem od podstaw, który – jak wspomniałem – od kilku lat wykonuje najwięcej w świecie operacji poprawiających słuch. Bardzo bym chciał uwolnić się od coraz bardziej obezwładniającej administracji. Gdybym dziś nie był tym, który sam sobie wydaje polecenia i zarazem jest wiernym ich wykonawcą, nie byłoby 75 proc. obecnych osiągnięć i sukcesów Instytutu. To nie są przechwałki. Jeżeli w wielkim szpitalu dziennie operowanych jest 30 osób, a rocznie przyjmuje się ok. 150 tysięcy pacjentów i zespół liczy ok. 2 tysięcy osób, to my dotychczas odpowiednio: operowaliśmy dziennie ok. 35-40 pacjentów, udzielamy 170 tysięcy konsultacji rocznie i jest nas 10 razy mniej. Dlatego dużo pracujemy. Ja – stanowczo za dużo, ale nie potrafię tego zmienić. Praca jest moją pasją, a nie obowiązkiem, i z takim podejściem trudno jest walczyć. Powiem tylko, że w miejscu pracy jestem średnio kilkanaście godzin dziennie. Czy to jest model do upowszechnienia – pewnie nie, ale bez niego nie byłbym w stanie łączyć wymienionych funkcji i uzyskiwać takich wymiernych efektów. Efektów, które pokazują nie tylko w skali krajowej, ale zwłaszcza międzynarodowej, że można i że należy podejmować wielkie wyzwania. By je zrealizować, potrzebna jest wielka praca, którą należy wykonać każdego dnia.

CZY ZDARZA SIĘ PANU ODPOCZĄĆ, WYJECHAĆ NA URLOP?

W pracy nigdy nie funkcjonowałem od godziny do godziny, tylko tak długo, jak było trzeba. Jeśli chodzi o regenerację i odpoczynek, to zawsze starałem się być aktywny sportowo. Jeszcze znajduję trochę czasu na grę w piłkę nożną. Do niedawna robiłem to regularnie z grupą przyjaciół. Nie chodzi o samą grę, ale o możliwość wybiegania się i wyrzucenia z siebie stresu. Jeżdżę też na nartach i staram się co roku chociaż kilka dni spędzić z bliskimi w górach. Gram też w tenisa, ale rzadko, bo wymaga to pewnego wysiłku ręki i wpływa potem na precyzję moich ruchów. Potrafię bardzo szybko zasnąć, w każdej sytuacji, jeśli jestem zmęczony – i te kilkanaście minut w ciągu dnia regeneruje moje siły. Ale lubię też coś czasem przeczytać dla przyjemności, najchętniej wtedy sięgam po książkę historyczną. Historia była moim pierwszym zamiłowaniem i niewiele brakowało, bym wybrał studia historyczne, a nie medyczne. Wiele pozytywnej energii czerpię od zwierząt. Lubię z nimi przebywać i w ich towarzystwie odpoczywać. Jest ich w moim otoczeniu wiele. Obserwacja ich życia to obserwacja również naszych reakcji, z czego wiele można się nauczyć.

MIESIĘCZNIE BIERZE PAN UDZIAŁ W KILKUSET OPERACJACH U DZIECI I DOROSŁYCH. CZY JAKĄŚ ZAPAMIĘTAŁ PAN SZCZEGÓLNIE?

Życie przynosi każdego dnia nowe, skomplikowane, unikalne sytuacje. Opisujemy je w naszych publikacjach, wystąpieniach naukowych i kursach szkoleniowych. Jedne zapadają w naszą pamięć na dłużej, drugie na krócej. Pamiętam dzieci operowane z powodu głuchoty, które ogłuchły podczas wojny w Gruzji, Iraku czy małą dziewczynkę z Władywostoku, która była diagnozowana w USA, Izraelu i Niemczech. U niej też stwierdzono głuchotę i powiedziano, że nie ma nadziei na dobry wynik leczenia z powodu wad anatomicznych uszu, odległości i braku specjalistycznej opieki na miejscu, niewystarczającego przygotowania rodziców do sprawowania dalszej opieki pooperacyjnej.

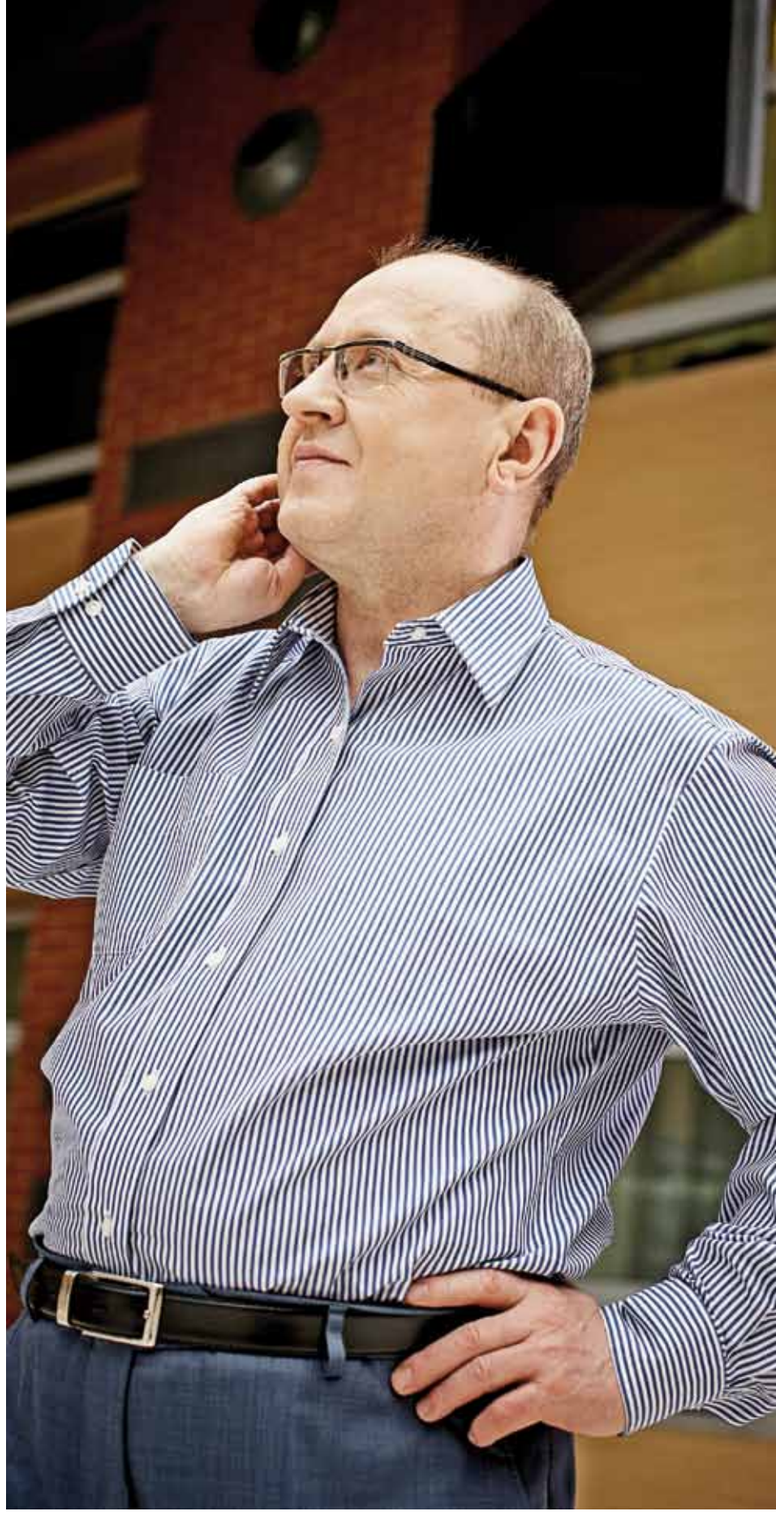

Wszystko to prawda, gdyż w badaniach MRI i CT potwierdzono ewidentny brak wykształconego pełnego ucha wewnętrznego. W miejscu ślimaka, do którego wszczepiamy implant była obustronnie mała pusta jama. Po kompleksowej diagnostyce zdecydowałem się wszczepić implant ślimakowy. Operacja odbyła się bez przeszkód. Elektroda weszła z pewnymi oporami, ale śródoperacyjnie potwierdziliśmy, że znalazła się w tym małym niedorozwiniętym uchu wewnętrznym. Nie było negatywnych pobudzeń podczas próbnej stymulacji implantu. To już był sukces. Następnego dnia obejrzeliśmy, jak ułożyła się elektroda w tej małej jamie w obrazie trójwymiarowym. Przestrzennie wyglądało to znakomicie. Wszyscy z wielkim napięciem oczekiwaliśmy pierwszego podłączenia procesora mowy. Czy zareaguje? Czy wdzierające się w ciszę dźwięki, które usłyszy po raz pierwszy, spodobają się małej pacjentce? Czy się ich nie przestraszy? Gdy rozpoczęła się procedura ustawiania procesora mowy, inżynier kliniczny nie powiedział jej matce, że już podłączył delikatnie procesor. Poszły pierwsze sygnały do kory mózgu. Wspólnie z logopedą obserwował reakcję dziecka. Dziewczynka odwróciła się nagle i zaczęło szukać źródła dźwięku. Wiedzieliśmy już, że jest dobrze, że toleruje dźwięki i zaczyna ich szukać. Poprosiliśmy, by matka powiedziała coś za jej plecami. Dziecko ponownie się odwróciło i uśmiechnęło. Mama powiedziała do niej „baba", dziecko zareagowało ponownie. Mama zrozumiała, że słyszy. Gdy odjeżdżały, mała pacjentka bez problemu odnajdywała dźwięk w otoczeniu. Zaprocentowała wielka praca, jaką mama włożyła wcześniej, ucząc dziewczynkę, by ją obserwowała. Postępy były szybkie, choć wiedzieliśmy, że przy takim niedorozwoju ucha wewnętrznego są one bardzo trudne do określenia. To dziecko ponownie uświadomiło nam, jak wielkie rezerwy ma nasz mózg, jak nawet niewielki bodziec może przyczynić się do odbioru wrażenia słuchowego, w wyniku którego dziecko rozwija mowę.

CO UWAŻA PAN ZA SWÓJ NAJWIĘKSZY SUKCES?

To trudne pytanie, bo cenię sobie wiele różnych swoich osiągnięć. Miałem szczęście do ludzi, zrealizowałem wiele pomysłów. Przeprowadziłem pierwsze w kraju lub na świecie operacje. Utworzyłem nowe placówki, jak np. drugi w Europie Ośrodek Diagnostyczno-Leczniczo-Rehabilitacyjny dla Osób Niesłyszących i Niedosłyszących „Cochlear Center", zrealizowałem ideę utworzenia i zorganizowania od podstaw resortowego Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, budowę Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy. Mój sukces to bardzo często sukces różnych zespołów. Aktywność kliniczna obejmuje sto kilkadziesiąt różnych przeprowadzonych procedur operacyjnych, w tym wiele nowych rozwiązań. Bardzo spektakularnym jest wszczepienie implantów do pnia mózgu. Nasza pierwsza pacjentka jest najlepiej zrehabilitowaną pacjentką w świecie. Jest to osoba, która może swobodnie rozmawiać po polsku i niemiecku, nauczyła się też częściowo włoskiego już po wszczepieniu implantu do pnia mózgu. Ten przykład pokazuje, jak daleko może być posunięta bezpieczna ingerencja w centralne struktury układu nerwowego. Efektem wspólnego międzynarodowego przedsięwzięcia jest również pierwsze w świecie obustronne wszczepienie implantu do pnia mózgu. Pacjent po tym nagrał swoją kolejną płytę i wystąpił na festiwalu piosenki. To świadczy o tym, jak dużo można uzyskać efektywnie stymulując coś, co wydawało

Światowe Centrum Słuchu jest szansą na zbudowanie silnej pozycji Polski na mapie naukowej i medycznej świata

się niemożliwe do stymulacji, ze względu na fakt, że w pniu mózgu przebiegają wszystkie ważne dla życia szlaki nerwowe, których naruszenie stanowi zagrożenie dla życia człowieka. To były spektakularne jednostkowe przypadki, natomiast każdego dnia wykonujemy najwięcej na świecie różnych operacji poprawiających słuch. Wielkim moim sukcesem naukowym i klinicznym jest opracowanie koncepcji i przeprowadzenie po raz pierwszy w świecie udanej serii operacji przywracających słuch w częściowej głuchocie u dorosłych i dzieci. Mija 10 lat od początku chwili wdrożenia tej metody. U dorosłych nasze wyniki są najlepszymi na arenie międzynarodowej. U dzieci w dalszym ciągu jedyne, które zostały opublikowane, gdzie zachowany dobry słuch na niskich częstotliwościach został dopełniony elektrycznie. To jest największa w świecie grupa ponad 1500 zoperowanych pacjentów. Każdy dzień jest sukcesem naszych pacjentów. Dziś, wykonując w skali międzynarodowej tak dużo operacji poprawiających słuch, wykorzystujemy najnowsze rozwiązania oraz materiały do rekonstrukcji. Za opracowanie nowej procedury i wyniki słuchowe tylko w minionym roku otrzymaliśmy kilkanaście krajowych i międzynarodowych nagród, medali i wyróżnień.

Niewątpliwym sukcesem organizacyjnym na skalę światową jest także nowo otwarte Światowe Centrum Słuchu. To Centrum jest szansą na zbudowanie silnej pozycji Polski na mapie naukowej i medycznej świata. Jeżeli dołączymy do tego upowszechnienie w Europie i poza nią ogólnospołecznych programów badań przesiewowych pod kątem wczesnego wykrywania wad zmysłów, to wzmocni się autorytet naszego kraju w opinii międzynarodowej.

JAKIE NASTĘPNE WYZWANIE STOI PRZED PANEM?

Światowym Centrum Słuchu zainicjowaliśmy nową, unikalną sieć tego typu placówek w świecie. Wierzę, że stanie się ono Centrum Referencyjnym i to do Polski będą przyjeżdżać naukowcy ze świata, aby się uczyć, wspólnie realizować najbardziej ambitne zadania. Coś, co wydawało się w naszej historii i mentalności absolutnie nierealne, staje się osiągalne na wyciągnięcie ręki. Wyzwaniem dla mnie i dla mojego zespołu oraz wielu osób z nami współpracujących jest to, żeby nie zaprzepaścić tej wielkiej szansy. Nie popsuć wszystkiego dlatego, że ktoś z nas się komuś nie podoba, bo niestety bardziej skłonni jesteśmy narzekać, a nie chwalić się, cenić sukcesy innych, podpatrywać najlepszych i wdrażać to, co dobre. Całe moje dorosłe życie nastawione było na budowanie, a nie na rujnowanie. Na szukanie i wykorzystywanie szans dla współpracowników i pacjentów, szans dla polskiej nauki i medycyny. Taki zapewne pozostanę, choć zdaję sobie sprawę, że otwarcie Centrum to początek wielkiego programu, którego scenariusz piszę każdego dnia. W obecnej rzeczywistości, która nas otacza – budowa czegoś nowego, to wprawdzie podstawa przyszłych sukcesów, ale nie gwarancja. Dla wielu, którzy mnie dotychczas oceniali i doceniali byłem często takim gwarantem. Ale muszę też pamiętać, że niektórym moja aktywność może kojarzyć się z zagrożeniem. Tak w życiu bywa, dlatego muszę dołożyć starań, by pokazać, że nie ma takiego zagrożenia, pokazać wspólne szanse dla każdego z nas. Mam nadzieję, że starczy mi sił i nie zawiedzie mnie zdrowie.

Prof. dr hab. n.med. h.c. Henryk Skarżyński

Henryk Skarżyński ukończył Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Warszawie w roku 1979, w 1983 r. uzyskał stopień doktora nauk medycznych, a w 1989 roku – stopień doktora habilitowanego. W roku 1993 dr hab. Henryk Skarżyński został mianowany profesorem nadzwyczajnym Akademii Medycznej w Warszawie, a w roku 1995 uzyskał tytuł naukowy profesora nauk medycznych.

W 1993 r. założył Ośrodek Diagnostyczno-Leczniczo-Rehabilitacyjny dla Osób Niesłyszących i Niedosłyszących „Cochlear Center", który był drugą tego typu placówką w Europie. Na podstawie dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego opracował koncepcję i program resortowego Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, utworzonego w 1996 r., którego jest dyrektorem z konkursu do dziś. Od lipca 2006 r. jest członkiem Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia.

W latach 1994-98 był Specjalistą Krajowym w Dziedzinie Audiologii, a w latach 1998-2001 oraz w latach 2008-2011 Konsultantem Krajowym w Dziedzinie Audiologii i Foniatrii. Od roku 2011 jest Konsultantem Krajowym w dziedzinie Otorynolaryngologii.

Prof. H. Skarżyński opracował i wdrożył po raz pierwszy w Polsce lub na świecie:

- w 1992 roku – jako autor – program leczenia całkowitej głuchoty za pomocą implantów ślimakowych,
- w 1998 roku program leczenia całkowitej głuchoty i zmian nowotworowych za pomocą implantów wszczepianych do pnia mózgu,
- w 1998 roku – jako koordynator – program zlecony przez Ministerstwo Zdrowia dotyczący badań przesiewowych wykrywania uszkodzeń słuchu u noworodków i niemowląt,
- w 1999 roku oryginalny w skali światowej program powszechnych badań słuchu, mowy i wzroku przez internet.

W 2002 roku opracował i wdrożył pierwszy w świecie program leczenia częściowej głuchoty u dorosłych, a w 2004 roku zoperował pierwsze w świecie dziecko z takim uszkodzeniem słuchu. W 2003 roku wprowadził w Polsce implanty ucha środkowego oraz kilkadziesiąt nowych procedur klinicznych. W roku 2003 był pomysłodawcą projektu, budowy i doprowadził do otwarcia Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy, a w roku 2012 – Światowego Centrum Słuchu.

W 2007 roku opracował pierwszą w świecie klasyfikację oceny wyników leczenia wad wrodzonych ucha zewnętrznego wg. Skarżyńskiego.

W roku 2010 zaprezentował pierwszą w świecie koncepcję PDT, a rok później pierwszą w świecie klasyfikację PDT.

Przeprowadził wiele operacji pokazowych i szkoleń za granicą, m.in. w Sankt Petersburgu, Kijowie, Mińsku, Grodnie, Manili, Bogocie, Hanowerze, Parnie, Lwowie i Odessie.

Światowe Centrum Słuchu

Światowe Centrum Słuchu (World Hearing Center - WHC) w Kajetanach pod Warszawą jest jednostką resortowego Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, mającą zapewniać kompleksową opiekę osobom ze schorzeniami narządu słuchu, mowy i równowagi

Kompleks budynków WHC powstał dzięki rozbudowie Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy. Światowe Centrum Słuchu będzie zarówno nowoczesnym szpitalem, świadczącym usługi medyczne na najwyższym światowym poziomie, jak i znakomicie wyposażonym centrum naukowo-szkoleniowo-konferencyjnym, prowadzącym szeroko zakrojoną działalność badawczą i edukacyjną.
Powstanie WHC wiązało się z potrzebami rozwojowymi Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, m.in. dotyczącymi zwiększenia jego potencjału naukowego i infrastruktury bazy klinicznej, oraz z ogromnym zapotrzebowaniem społecznym na opracowanie i wdrożenie nowych rozwiązań dotyczących wczesnego wykrywania, leczenia i rehabilitacji zaburzeń słuchu. Nowy, czteropoziomowy budynek pomieści m.in.:
- wyposażone w specjalistyczną aparaturę badawczą liczne pracownie do badań klinicznych i naukowych,
- izbę przyjęć,
- blok operacyjny wraz z oddziałem pooperacyjnym i szpitalnym,
- laboratorium,
- centrum treningu operacyjnego w oto-, fono- i rynochirurgii
- multimedialne centra konferencyjne.

Główne cele powstania Światowego Centrum Słuchu
- inicjowanie nowych projektów i kierunków badawczych
- koordynowanie przedsięwzięć naukowych w ramach wieloośrodkowych międzynarodowych umów
- czynny udział zespołu Centrum w opracowywaniu nowych technologii – takich jak np. nowe systemy implantów różnego typu z wykorzystaniem nanotechnologii materiałowych i nanoinformatyki
- utworzenie międzynarodowego centrum edukacyjnego dla specjalizujących się, specjalistów i pacjentów
- wdrażanie najnowszych technologii do praktyki klinicznej w naszym kraju m.in. upowszechnienie pierwszej w świecie krajowej sieci telemedycyny
- udostępnianie polskim pacjentom najnowszych rozwiązań terapeutycznych m.in. telerehabilitacji i telefittingu
- budowanie poprzez aktywność naukową nowego wizerunku i pozycji nauki i medycyny polskiej na świecie
- zainicjowanie powstania na różnych kontynentach sieci centrów referencyjnych dotyczących słuchu.

Budowa Światowego Centrum Słuchu została sfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka oraz środków własnych Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu. Jest efektem wsparcia zewnętrznego oraz wielkiego zaangażowania zespołu Instytutu, jak również wynikiem wielokierunkowej współpracy naukowej w kraju i na arenie międzynarodowej.

Kalendarium budowy Światowego Centrum Słuchu

• 2003
rozpoczęcie gromadzenia wkładu własnego w przyszłą rozbudowę.

• 2009
maj – złożenie wniosku o dotację z Unii Europejskiej
lipiec – ogłoszenie konkursu na wykonanie projektu nowego Centrum
wrzesień – wyłonienie zwycięzcy konkursu i podpisanie umowy na wykonanie projektu
grudzień – otrzymanie dotacji unijnej na budowę w wysokości 2/3 całości kosztów, przy 1/3 nakładów własnych Instytutu.

• 2010
kwiecień – uzyskanie pozwolenia na budowę
czerwiec – ogłoszenie przetargu na wykonanie stanu surowego
lipiec – rozpoczęcie budowy Światowego Centrum Słuchu
październik – ogłoszenie przetargu na wykonanie prac instalacyjnych, wykończeniowych i zewnętrznych Centrum
25 października – uroczyste wmurowanie Kamienia Węgielnego pod budowę Centrum.

• 2011
marzec – oddanie do użytkowania garażu wielopoziomowego; zakończenie prac związanych z I etapem budowy Centrum – stan surowy zamknięty budynków
maj – rozpoczęcie prac wykończeniowych.

• 2012
kwiecień – przekazanie budynku do eksploatacji
10 maja – uroczyste otwarcie Światowego Centrum Słuchu.

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

NAJWAŻNIEJSZE OSIĄGNIĘCIA W OTOCHIRURGII

Otorynolaryngologia jest dziedziną zabiegową, w której na osiągnięcie sukcesu związanego z powodzeniem przeprowadzonej operacji składa się wiele czynników wzajemnie uzupełniających się. Na podstawie wieloletnich doświadczeń wypracowany został w Instytucie Fizjologii i Patologii Słuchu w Warszawie model funkcjonowania jednostki nazwany Nową Erą Otochirurgii

Wprowadzenie terminu „nowa era w otochirurgii" zostało w pewnym stopniu wymuszone olbrzymim przełomem, jaki dokonał się w ostatnim czasie w koncepcji leczenia, metodach zabiegowych i diagnostycznych oraz zastosowaniu supernowoczesnych urządzeń wszczepialnych i materiałów, które odmieniły oblicze chirurgii ucha i leczenia zaburzeń słuchu.

Funkcjonowanie w realiach nowej ery w otochirurgii zobowiązuje do przyjmowania najtrudniejszych wyzwań w medycynie, których leczenie graniczy z cudem, a dla wielu wydaje się niemożliwe do zrealizowania.

Takim wielkim wyzwaniem okazała się pierwsza w Polsce operacja wszczepienie implantu ślimakowego przeprowadzona 16 lipca 1992 r. przez prof. Henryka Skarżyńskiego u osoby całkowicie głuchej. Tym samym udowodnił on, że wszczepienie implantu słuchowego nie niszczy ślimaka ani zachowanych resztek słuchowych. Przeciwnie, elektryczny słuch może idealnie uzupełnić naturalny słuch pacjenta. Od tej pory osoby po operacji odzyskują słuchowy kontakt ze światem, mogą funkcjonować w społeczeństwie na równych zasadach – uczęszczają do szkół ogólnodostępnych, pracują i cieszą się pełnią życia.

Małgorzata Strycharz, adiunkt w Katedrze i Zakładzie Stomatologii Zachowawczej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, jedna z pierwszych pacjentek IFPS, której wszczepiono implant ślimakowy:

„Ten przełomowy moment nastąpił dzięki udanemu zabiegowi implantacji przeprowadzonemu przez nieocenionego Profesora Skarżyńskiego, wkrótce potem oczekiwana z niecierpliwością i wielkim zaciekawieniem aktywacja systemu implantu ślimakowego i wraz z nią... początek mojego nowego życia. Jestem szczęściarą, że żyję w takich czasach i że spotkałam niesamowitych ludzi na swojej drodze, którzy pomogli mi odzyskać słuch. Tego życzę też innym pacjentom."

Dla środowiska medycznego zajmującego się problemami słuchu i słyszenia była to nowa, rewolucyjna metoda, dająca szansę wejścia do świata dźwięków tym, którzy nigdy nie słyszeli oraz powrotu do tego świata tym, którzy kiedyś słyszeli i słuch stracili bezpowrotnie. Ta niezwykle ważna z medycznego punktu widzenia operacja miała też większe znacznie – dała początek dziesiątkom inicjatyw i wdrożeń w całym kraju, tworzeniu nowych specjalistycznych poradni, ośrodków, stosowaniu na szeroką skalę nowoczesnych, obiektywnych badań diagnostycznych, szkoleniu lekarzy, psychologów, logopedów, pedagogów, inżynierów i techników.

Kolejną pierwszą w Polsce operację wszczepienia implantu do pnia mózgu prof. Henryk Skarżyński przeprowadził 9 stycznia 1998 roku. Dotychczas lekarze potrafili ingerować w proces słyszenia na poziomie ucha środkowego i wewnętrznego. Teraz mogli wprowadzać zmiany w głębokich strukturach ośrodkowego układu nerwowego, odpowiedzialnych za rozumienie dźwięków.

Dzięki tej operacji przywrócono słuch młodej kobiecie, u której rozrost guzów mózgu doprowadził do całkowitego zniszczenia nerwów słuchowych i spowodował bezpośrednie zagrożenie życia. Tego typu operacja stała się szansą na przywrócenie nie tylko nerwów słuchowych, ale ruchowych i wzrokowych.

Jednym z najważniejszych i przełomowych wydarzeń w historii światowej otochirurgii, które zmieniło dotychczasowe postrzeganie zjawisk związanych z metodyką leczenia niedosłuchu, było zaprezentowanie w 2002 roku przez prof. Henryka Skarżyńskiego zupełnie nowej metody leczenia częściowego niedosłuchu (zwanej później metodą Skarżyńskiego), opartej na zachowaniu resztek słuchowych u pacjentów, u których diagnozuje się częściową głuchotę.

To rewolucyjne podejście zaowocowało wprowadzeniem i upowszechnieniem techniki operacyjnej, która zapewniła leczenie niedosłuchu w zakresie nieczynnych częstotliwości z równoczesnym korzystaniem z istniejących resztkowych możliwości odbiorczych ślimaka.

Do roku 2002 operacje wszczepienia implantu ślimakowego wykonywane były tylko w przypadkach głębokiego uszkodzenia słuchu oraz całkowitej głuchoty. Poza możliwościami skutecznego leczenia znajdowała się wciąż znaczna grupa pacjentów w różnym wieku, których niedosłuch charakteryzuje się prawidłową czułością bądź niewielkim obniżeniem czułości słuchu w zakresie niskich częstotliwości oraz prawie całkowitym brakiem możliwości słyszenia w za-

1993
Powołanie Ośrodka Diagnostyczno-Leczniczo-Rehabilitacyjnego dla Osób Niesłyszących i Niedosłyszących „Cochlear Center"
Pierwsza międzynarodowa wizyta – spotkanie z przedstawicielami Fundacji Danielle Mitterand, wspierającej działania na rzecz osób niesłyszących
Wizyta Premiera Rządu RP Hanny Suchockiej
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Konferencji Naukowych poświęconych problemom diagnostyki, leczenia i rehabilitacji wad słuchu (następne w latach 1994, 1996, 1998, 2000)

1994
Rozpoczęcie cyklu Sympozjów Polsko-Niemieckich na temat postępów w diagnostyce i leczeniu głuchoty
Wizyta Premiera Rządu RP Waldemara Pawlaka
Wizyta przedstawicieli Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej

1995
Uroczyste podpisanie Aktu Erekcyjnego Budowy Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy w Kajetanach

1996
Powołanie Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu
Międzynarodowe Sympozjum Polsko-Belgijskie
Polsko-Francuskie Sympozjum Naukowo-Szkoleniowe

1997
Wmurowanie Aktu Erekcyjnego Budowy Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy w Kajetanach
Polsko-Niemieckie Sympozjum Naukowo-Szkoleniowe
Odsłonięcie pierwszych tablic „Przyjaciół po Wsze Czasy"
Rozpoczęcie Programu Opieki nad Osobami z Uszkodzeniami Słuchu w Polsce
Polsko-Amerykańskim Sympozjum Naukowo-Szkoleniowe Koncert – z inicjatywy IFPS – Jean Michel Jarre'a w katowickim SPODKU „Na Rzecz Niesłyszących Dzieci Europy" pod patronatem pani Jolanty Kwaśniewskiej

1998
Uroczystość zatknięcia wiechy na terenie budowy Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy w Kajetanach
Wizyta Jean Michel Jarre-'a „Przyjaciela po Wsze Czasy"
Polsko-Amerykańskie Sympozjum Naukowo-Szkoleniowe
Polsko-Brytyjskie Sympozjum Naukowo-Szkoleniowe
Międzynarodowe Warsztaty Naukowo-Szkoleniowe „New Objective Methods in Audiology and Otoneurology"
Rozpoczęcie cyklu spotkań pod nazwą Tydzień Słuchu w mediach pod hasłem „Lepiej

kresie średnich i wysokich częstotliwości. Taki stan słuchu określono jako częściową głuchotę. W roku 2002 prof. Henryk Skarżyński przeprowadził pierwszą w świecie operację wszczepienia implantu ślimakowego osobie dorosłej z częściową głuchotą. Operacja ta była niezwykłym przełomem w leczeniu zaburzeń słuchu.

Katarzyna Tomaszewska – psycholog, pierwsza pacjentka IFPS z częściową głuchotą, której wszczepiono implant – dzięki temu nauczyła się m.in. trzech języków:

„Problem tkwi w tym, że ludzie są przyzwyczajeni do tego, że kalectwo musi być widoczne. Ludzie chcą się litować, a nie pomagać w praktyczny sposób. A ja nie chciałam litości tylko informacji. Gdy już myślałam, że dłużej nie zniosę wysiłku, jakim jest dla mnie codzienne funkcjonowanie, dowiedziałam się o istnieniu Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu. Gdy potwierdziło się, że dobranie aparatu właściwie nie zmieni mojej sytuacji – nic nowego, pomyślałam. Wtedy okazało się, że byłam w błędzie. Teraz mam implant."

Kolejna ważna data w polskiej otolaryngologii to 10 grudnia 2003 roku. Wtedy to, także w Międzynarodowym Centrum Słuchu i Mowy, prof. Henryk Skarżyński wszczepił pierwszy w Polsce implant ucha środkowego.

U wielu pacjentów korzystanie z aparatów słuchowych może być utrudnione, a czasem nawet niemożliwe z powodu występowania niekorzystnych zjawisk. Dla znacznej grupy pacjentów również wielkość aparatów słuchowych i ich widoczność stanowią niemały problem psychologiczny, prowadząc często do rezygnacji z aparatu. W tym celu wprowadzono do praktyki klinicznej implanty wszczepiane do ucha środkowego. Są one dla wielu pacjentów jedyną szansą na efektywną poprawę w codziennym komunikowaniu się z otoczeniem.

Zdzisław Wiszniewski – zawodowy kierowca, pierwszy w Polsce pacjent korzystający z implantu ucha środkowego:

„W domu radio musiało grać głośno, podkręcałem telewizor, telefonu prawie nigdy nie słyszałem. Żona po prostu czasami wychodziła z mieszkania, kiedy ja coś koniecznie chciałem obejrzeć, wysłuchać. Ciągle mówiono – przycisz, przycisz, przycisz! Teraz nie ma problemu. Słucham radia, oglądam telewizję na tym samym poziomie, co wszyscy. Dzięki temu, że lepiej słyszę, mam po prostu łatwiejsze i prostsze życie. I więcej w nim kolorów."

Połączenie słuchu „elektrycznego" z akustycznym uznane zostało za przełomowe dokonanie w dziedzinie otolaryngologii, ponieważ zapewnia pacjentowi wielokrotnie większe korzyści słuchowe – przekładające się na poprawę rozumienia mowy czy możliwość słuchania muzyki – w porównaniu ze stymulacją tylko akustyczną lub tylko elektryczną. Bardzo dobre wyniki zastosowania opracowanej w Instytucie Fizjologii i Patologii Słuchu nowej metody leczenia uszkodzeń słuchu z wykorzystaniem łącznej stymulacji elektrycznej i akustycznej u pacjentów dorosłych, zweryfikowane przez międzynarodową społeczność naukową i uznane za wybitne w skali światowej, skłoniły do objęcia tą nową metodą leczenia również dzieci. We wrześniu 2004 roku prof. H. Skarżyński zoperował po raz pierwszy w świecie dziecko z częściową głuchotą i przełamał kolejną barierę w leczeniu wad słuchu. Tym samym wykazał, że wielka populacja dzieci otrzymała szansę na posługiwanie się sprawnym słuchem, dobre rozumienie mowy, możliwość uczenia się wielu języków.

W roku 2005 miało miejsce kolejne epokowe wydarzenie prof. Henryk Skarżyński dokonał połączenia implantu i aparatu słuchowego w jednym uchu. Umożliwiło to wykorzystanie naturalnych resztek słuchowych wzmocnionych przez aparat słuchowy oraz uzupełnienie poprzez implant słuchowy. Podczas obserwacji bardzo dobrze zachowanego słuchu u pacjentów z częściową głuchotą, którym wszczepiono implant ślimakowy, zwrócono uwagę na możliwość jednoczesnej łączonej stymulacji za pośrednictwem implantu i aparatu słuchowego. Tym samym wykazano, że nawet stosunkowo niewielkie resztki słuchowe, wzmocnione akustycznie za pośrednictwem aparatu słuchowego, dają wymierne korzyści w szybkości i jakości rehabilitacji pooperacyjnej słuchu i mowy. Zdecydowanie pozwala to na lepsze rozumienie mowy ludzkiej oraz przyczynia się do swobodnego komunikowania się zwłaszcza dziecka z otoczeniem.

Wszczepienie implantów słuchowych do pnia mózgu to niezwykle skomplikowane przedsięwzięcie medyczne i organizacyjne, które wymaga ścisłej współpracy wielu specjalistów z zakresu audiologii, otochirurgii, neurochirurgii, rehabilitacji i inżynierii biomedycznej. Dlatego pierwsze w świecie obustronne wszczepienie implantów słuchowych do pnia mózgu przeprowadzone w roku 2008 zasługuje na szczególne uznanie. Było to pokonanie kolejnej bariery i przełamanie obawy przed stymulacją najbardziej czułych elementów centralnego systemu nerwowego ludzkiego organizmu. Wdrożenie tego typu leczenia dało szansę osobom, które utraciły słuch z powodu guzów nerwów słuchowych (zwykle o typie drugim neurofibromatozy), niedorozwój tych nerwów, uszkodzeń nerwów, do których doszło podczas urazu podstawy czaszki lub podczas wcześniejszej operacji.

Karol Nowakowski, członek hip hopowego zespołu 2cztery7, fan klubu piłkarskiego Legia i pierwszy pacjent w świecie, któremu wszczepiono do pnia mózgu dwa implanty słuchowe:

„Wiele osób zauważa mnie i moje problemy, bo jestem kimś powiedzmy rozpoznawalnym, ale niestety wielu innych nie ma tego szczęścia i ich ułomność, a może ułomność tego świata, skazuje ich na odrzucenie, ostracyzm. To prawda, że życie bez muzyki byłoby dla mnie trudne, ale nie niemożliwe, a przecież istnieją ludzie, którzy muszą sobie radzić bez słyszenia głosu żony, płaczu dziecka. Ja dostałem szansę, by nadal słyszeć. Oni też powinni ją dostać.
Life After Deaf – przewrotny tatuaż na moim ręku – to oczywista gra słów, która odnosi się do znanego Life After Death i mniej więcej to samo ma znaczyć. Głuchota nie jest śmiercią, nie jest końcem. Bez implantów jestem kompletnie głuchy, bo nie mam nerwów słuchowych. Dzięki implantom pniowym, elektrycznej stymulacji słyszę – żyję. Tatuaż powstał po pierwszej operacji, gdy żyłem już i radziłem sobie z jednym implantem i wiedziałem, że dam radę, gdy będę miał obydwa."

Wieloletnie doświadczenie oraz wyniki, jakie przedstawił prof. Henryk Skarżyński podczas 9. Europejskiej Konferencji Implantów Słuchowych u Dzieci (ESPCI) w Warszawie w maju 2009 roku oraz jako jedyny przedstawiciel z Polski na: Światowym Zjeździe Otolaryngologów (IFOS) w Sao Paulo (Brazylia), Amerykańskim Kongresie Implantów Słuchowych w Seattle (USA) i Europejskim Kongresie Audiologicznym (EFAS) na Teneryfie (Hiszpania) w czerwcu 2009 roku zaowocowały przejęciem inicjatywy we wdrożeniu nowej generacji implantów – szczególnie dedykowanych najmłodszym dzieciom.

Urządzenie zostało znacznie zminiaturyzowane. Dzięki temu można jeszcze bardziej obniżyć wiek wszczepiania implantu, przede wszystkim u dzieci z głuchotą wrodzoną, głęboką lub całkowitą, gdzie aparaty słuchowe praktycznie nie dają żadnego efektu i czekanie kilka miesięcy, gdy dziecko będzie mieć większą głowę i grubsze kości czaszki będzie w rzeczywistości czasem straconym. Dotychczas operacje te wykonywano u dzieci po skończeniu pierwszego roku życia. Natomiast nowa generacja implantów daje możliwość skrócenia czasu oczekiwania na operację do 6 miesięcy. Jest to ważne, gdyż w tym wczesnym okresie spontaniczny rozwój dziecka przebiega najszybciej. Maluchy w tym wieku mają ogromną chęć do nawiązywania kontaktu, do naśladowania docierających do nich dźwięków, mowy – co objawia się gaworzeniem u dzieci prawidłowo słyszących. Takie podejście terapeutyczne powinno zapewnić swobodny kontakt językowy zoperowanym dzieciom z otoczeniem już w wieku przedszkolnym, tym samym na dalszy efektywny rozwój ogólny dziecka na poziomie słyszących rówieśników.

Podczas 9. Europejskiej Konferencji Implantów Słuchowych u Dzieci przedstawiono również wyniki najnowszej w świecie – opracowanej przez prof. Skarżyńskiego – specjalnej, bezpieczniej elektrody pozwalającej zachować resztki słuchu u pacjentów w różnym wieku.

słyszę, lepiej żyję"
Rozpoczęcie cyklicznej akcji zorganizowanej wspólnie z największymi wytwórniami fonograficznymi pod hasłem „Muzyka dla wszystkich".
Występ Danuty Błażejczyk i Ryszarda Rynkowskiego
Ogłoszenie Programu Promocyjnego Kajetany 2000
wystawienie monodramu Krystyny Jandy „Maria Callas" dedykowanego ludziom z uszkodzeniami słuchu,

1999
Forum Rodziców i Organizacji Pozarządowych
Warsztaty Naukowo-Szkoleniowe Audiologii pt. „Postępy w diagnostyce i leczeniu zawrotów głowy"

2000
Powołanie Klubu Osób Implantowanych „Ślimaczek"
Warsztaty Naukowo-Szkoleniowe „Nowoczesna diagnostyka zaburzeń słuchu"
Pierwszy w Polsce multimedialny system badania słuchu dostępny w Internecie oraz na płycie CD

2001
Ogłoszenie Programu Promocyjnego Kajetany 2000
Prezentacja programów multimedialnych Instytutu na targach „Bliżej Europy"
Koncert włoskiego zespołu dziecięcego Piccolo Coro dell' Antoniano z Bolonii
Początek Programu badań przesiewowych słuchu u dzieci i młodzieży w wieku szkolnym w latach 2001–2005

2002
Objęcie patronatem przedstawienia teatralnego „Norway.today", pierwszego w Polsce specjalnie przygotowanego dla osób niesłyszących i niedosłyszących
Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu na 51 Światowym Salonie Wynalazczości Postępu Technicznego Brussels-Eureka 2002

2003
Otwarcie Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy
Wizyta Jego Ekscelencji Patrick'a Lawless'a – ambasadora Australii
Wizyta Pierwszej Damy – Pani Jolanty Kwaśniewskiej
Wizyta – przewodniczącego sejmowej komisji europejskiej Józefa Oleksego
Wizyta przewodniczącego Polskiej Akademii Nauk Michała Kleibera
Wizyta prof. Longina Pastusiaka
Powstanie „Domowej Kliniki Rehabilitacyjnej"
Rozpoczęcie cyklu Spotkań pt.: „Pomóż usłyszeć i zrozumieć" z cyklu szkoleń dla specjalistów oraz rodziców dzieci z uszkodzonym narządem słuchu
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Konferencji Telemedycyny i Telekomunikacji Multimedialnej
Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu na X Giełdzie Wynalazków

Program badań przesiewowych słuchu i mowy

JEDNYM Z PRIORYTETOWYCH DZIAŁAŃ INSTYTUTU FIZJOLOGII I PATOLOGII SŁUCHU JEST PROGRAM BADAŃ PRZESIEWOWYCH U DZIECI W RÓŻNYM WIEKU. ZESPÓŁ INSTYTUTU, WE WSPÓŁPRACY Z LICZNYMI OŚRODKAMI KRAJOWYMI, STWORZYŁ PODWALINY POD PROGRAMY BADAŃ PRZESIEWOWYCH - OPRACOWAŁ METODY, PROCEDURY I URZĄDZENIA SŁUŻĄCE DO ICH PRZEPROWADZANIA. BYŁ KOORDYNATOREM I REALIZATOREM WIELU PROGRAMÓW. NA ICH PODSTAWIE STWORZONO DWA MODELE BADAŃ PRZESIEWOWYCH - U NOWORODKÓW ORAZ U DZIECI W WIEKU WCZESNOSZKOLNYM I SZKOLNYM

BADANIA PRZESIEWOWE SŁUCHU U NOWORODKÓW

Fundamentem, na którym oparty został nowoczesny system badań przesiewowych był program badań 35 000 noworodków z grupy ryzyka w 15 ośrodkach neonatologicznych i niemowlęcych w Warszawie. Był on realizowany w latach 1992–1995 pod kierownictwem prof. Marii Góralównej, we współpracy z zespołem Ośrodka Diagnostyczno-Leczniczo-Rehabilitacyjnego „Cochlear Center", kierowanego przez prof. H. Skarżyńskiego.

W latach 1995–1998, pod kierownictwem prof. H. Skarżyńskiego, realizowano grant zamawiany Ministra Zdrowia „Opracowanie ujednoliconego programu badań przesiewowych noworodków pod kątem występowania wad słuchu". W ramach programu opracowano metody i procedury badań przesiewowych słuchu u noworodków, a także ich modele – powszechny oraz przeznaczony dla noworodków z grupy ryzyka. Na zakończenie grantu opracowano projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia dotyczący badań przesiewowych słuchu u noworodków. W roku 1998 realizatorzy grantu otrzymali nagrodę zespołową Ministra Zdrowia I stopnia.

Kolejna ważna inicjatywa została zrealizowana w latach 1996–1998, kiedy to Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu uczestniczył w europejskim programie „European Concerted Action" AHEAD (Advancement of Hearing Assessment Methods and Devices), którego celem było wypracowanie wspólnego, europejskiego stanowiska dotyczącego badań przesiewowych słuchu u noworodków. W 1998 roku, w Mediolanie, został podpisany konsensus dotyczący powszechnych badań przesiewowych słuchu u noworodków w Europie. Jego sygnatariuszem ze strony polskiej był prof. H. Skarżyński.

W latach 1998–2001, w ramach Rządowego Programu Działań na Rzecz Osób Niepełnosprawnych i Ich Integracji ze Społeczeństwem, finansowanego przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON), w którym wzięło udział kilkadziesiąt ośrodków z całego kraju, upowszechniano i wdrażano badania przesiewowe słuchu. Stworzono również zaplecze diagnostyczne, lecznicze i rehabilitacyjne dla potrzeb przyszłego programu badań przesiewowych. W ramach badań koordynowanych przez Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu, w których uczestniczyło 70 ośrodków, przebadano ponad 60 000 noworodków i niemowląt.

BADANIA PRZESIEWOWE SŁUCHU U DZIECI W WIEKU SZKOLNYM

W 1999 roku zespół Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, we współpracy z Brigham Young University ze Stanów Zjednoczonych oraz Uniwersytetem im. M. Curie-Skłodowskiej z Lublina, przeprowadził pionierskie badania przesiewowe słuchu w różnych regionach kraju w grupie ok. 6000 dzieci i młodzieży w wieku szkolnym. Badania wykazały, że u co 5 dziecka w wieku 6–18 lat występują problemy ze słuchem.

W ramach realizacji różnych programów (m.in. Ministerstwa Zdrowia – „Program Opieki nad Osobami z Uszkodzeniami Słuchu w Polsce"; Mazowieckiej Regionalnej Kasy Chorych; Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu), przeprowadzonych przez Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu w latach 2000–2006 we współpracy z kilkudziesięcioma ośrodkami z całego kraju, opracowano nowoczesne narzędzia multimedialne służące do badań przesiewowych słuchu. Do korzystania z programu „Słyszę..." przeszkolono ponad 3 500 osób oraz wdrożono badania przesiewowe w wielu ośrodkach. We współpracy z Politechniką Gdańską opracowano wysokospecjalistyczne systemy takie, jak: „Słyszę...", „Widzę..." i „Mówię...", z których skorzystało w internecie ok. 16 milionów osób z 62 krajów.

Od 2007 roku w Warszawie realizowany jest program badań przesiewowych słuchu u dzieci z szóstych klas. Od roku 2011 program obejmuje również dzieci z klas pierwszych. W sumie programy te objęły do tej pory ponad 56 000 warszawskich dzieci.

Wstępne analizy uzyskanych wyników badań przesiewowych słuchu wykazały, że odsetek dzieci z nieprawidłowym audiogramem wynosi ponad 10 proc, a ponad 33 proc dzieci zgłasza występowanie stałych lub okresowych szumów usznych. Wyniki te potwierdzają wysoki odsetek dzieci z zaburzeniami słuchu. Program spotkał się z bardzo dobrym odbiorem zarówno ze strony grona pedagogicznego, jak i rodziców oraz samych dzieci.

W latach 2008–2011 Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu – we współpracy z Funduszem Składkowym Ubezpieczenia Społecznego Rolników oraz Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego – realizował badania przesiewowe w ośrodkach wiejskich i małych miastach. W ramach tych programów przebadano blisko 300 000 dzieci.

Odsetek dzieci z nieprawidłowym wynikiem badania przesiewowego słuchu w badanej populacji wyniósł 13,9 proc, z czego prawie 40 proc stanowią zaburzenia obustronne. Badania kontrolne zalecono ponad połowie dzieci z tej grupy.

Wyniki analizy danych ankietowych zebranych podczas trwania programu wskazują, że ponad 60 proc rodziców dzieci, u których wynik badania przesiewowego słuchu był nieprawidłowy, nie zauważyło problemów ze słuchem u dziecka, natomiast w grupie dzieci zakwalifikowanych do badań kontrolnych tylko 19 proc rodziców wskazało w badaniu ankietowym na problemy związane ze słuchem u swoich dzieci.

W roku 2008 zostało opracowane przez Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu – we współpracy z Instytutem Narządów Zmysłów – nowe narzędzie multimedialne wykorzystywane podczas badań przesiewowych. Była to Platforma Badań Zmysłów.

Ponadto wdrożono lokalne programy badań przesiewowych, w ramach środków Ministerstwa Edukacji Narodowej, przy realizacji których współpracowało ok. 500 poradni psychologiczno-pedagogicznych w całym kraju.

W czerwcu 2007 roku zespół Instytutu zorganizował w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Brukseli wystawę pt. „SŁYSZĘ–WIDZĘ–MÓWIĘ – podstawą komunikacji i integracji młodego pokolenia Europy". Wystawie towarzyszył cykl wykładów, a licznym europarlamentarzystom przebadano słuch i wzrok.

Powyższe działania miały na celu zwrócenie uwagi Europejczyków na istotny problem społeczny, jakim są zaburzenia komunikacyjne.

Wystawa była wstępem do dalszej działalności na arenie europejskiej. Ponad trzyletnie negocjacje i przygotowania zaowocowały podpisaniem w dniu 22 czerwca 2011 roku Europejskiego Konsensusu Naukowego nt. badań przesiewowych słuchu, wzroku i mowy u dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym. Był on wielkim wsparciem działań podczas trwania polskiej prezydencji oraz ważnym argumentem do przyjęcia „Konkluzji Rady UE w sprawie wczesnego wykrywania i leczenia zaburzeń komunikacyjnych u dzieci, z uwzględnieniem zastosowania narzędzi e-zdrowia i innowacyjnych rozwiązań".

Dzięki tym wszystkim działaniom Polska znajduje się obecnie w światowej czołówce krajów, które realizują badania przesiewowe słuchu u dzieci w różnym wieku.

2004

Koncert skrzypaczek sióstr Sokołowskich w Międzynarodowym Centrum Słuchu i Mowy
Początek działania Studium Psychoakustyki i Fizjologii Słuchu
Dzień internetowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu

Rozpoczęcie cyklu Krajowych Konferencji dla Osób z Szumami Usznymi i Nadwrażliwością Słuchową

2005

Otwarcie Małopolskiego Centrum Słuchu i Mowy w Krakowie
Wizyta Premiera RP Włodzimierza Cimoszewicza
Wizyta Małgorzaty Żak – prezes Fundacji Polsat
Uznanie – podczas IV elitarnego spotkania specjalistów w ramach „Hearing Preservation Workshop" – nowej metody leczenia częściowej głuchoty opracowanej przez H. Skarżyńskiego za jedno z najciekawszych osiągnięć w dziedzinie otolaryngologii i audiologii ostatnich lat
Rozpoczęcie cyklu Kursów Protetyków Słuchu

2006

Wizyta Marii Kaczyńskiej i Kateryny Juszczenko – Pierwszych Dam Polski i Ukrainy
Wizyta Jego Ekscelencji dr Nasser A. Albraik – Ambasadora Królestwa Arabii Saudyjskiej
Wizyta Pani Bożeny Walter – prezes Fundacji TVN „Nie jesteś sam"
Rozpoczęcie cyklu Konferencji Naukowych Sekcji Audiologicznej oraz Sekcji Foniatrycznej Polskiego Towarzystwa Otorynolaryngologów Chirurgów Głowy i Szyi
Pierwsze „Spotkanie osób jąkających się" w Kajetanach w ramach corocznych obchodów Światowego Dnia Jąkających
Konferencja naukowa „Funkcja a Struktura – czynnościowe obrazowanie mózgu"

2007

Rozpoczęcie cyklu międzynarodowych warsztatów „Window Approach Workshop" – WAW1
Wystawa pt. „Słyszę – Widzę – Mówię podstawą komunikacji i integracji młodego pokolenia Europy" prezentująca dorobek Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu w Parlamencie Europejskim w Brukseli
Konferencja Naukowa „Neurotologia 2007"
Pierwszy „Pilotażowy program badań przesiewowych słuchu u populacji szóstoklasistów w Warszawie"
Wizyta prof. Bronisława Geremka
Rozpoczęcie działania Studium Obiektywnych Badań Słuchu
Konferencja na temat „Obrazowania czynnościowego ośrodko-

Nowe technologie

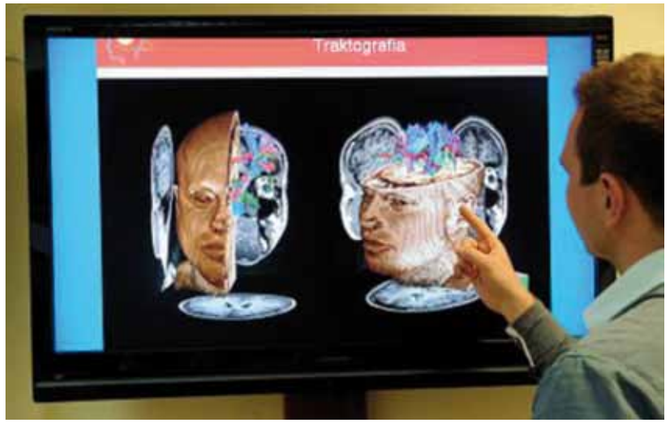

UNIKATOWE NA SKALĘ ŚWIATOWĄ ROZWIĄZANIA W ZAKRESIE TELEREHABILITACJI, TELEFITTINGU ORAZ WYKORZYSTANIA FUNKCJONALNEGO REZONANSU MAGNETYCZNEGO

Osiągnięcie korzyści słuchowych po zabiegu wszczepienia implantu ślimakowego zależy w znacznym stopniu od długofalowej, dobrze zorganizowanej i skoordynowanej opieki medycznej i rehabilitacyjnej. Jednym z ważniejszych etapów tego procesu jest dobór parametrów stymulacji elektrycznej nerwu słuchowego do potrzeb pacjenta, dokonywany zgodnie z opracowaną w Instytucie, wysokospecjalistyczną procedurą dopasowania systemu implantu ślimakowego. Bardzo istotne jest zapewnienie rehabilitacji logopedycznej oraz przeprowadzanie według potrzeb konsultacji pedagogicznych i psychologicznych.

Konsultacje i badania, wchodzące w skład procedury rehabilitacji słuchowej pacjentów implantowanych, odbywają się w trakcie osobistych wizyt pacjenta w Kajetanach. W zależności od okresu, jaki upłynął od operacji, sesje takie muszą odbywać się z różną częstotliwością – od trzech do dwunastu rocznie. W pierwszym roku częstotliwość jest większa, w następnych zależy od postępów w rehabilitacji słuchowej. Opieka w Instytucie uzupełniana jest terapią logopedyczną także w lokalnych jednostkach w miejscu zamieszkania pacjenta. Często jednak ograniczony przepływ informacji od miejscowego logopedy uniemożliwia zastosowanie spójnej terapii oraz wykorzystanie wyników ośrodków lokalnych w dopasowaniu systemu implantu ślimakowego.

Często konieczność wizyt w Warszawie wiąże się z odbyciem długiej i czasochłonnej podróży z miejsca zamieszkania do kliniki i z powrotem tego samego dnia. Pacjent, a najczęściej jest to małe dziecko, przybywający na wizytę jest zmęczony podróżą, co niekorzystnie odbija się na jego możliwościach skupienia się i wiarygodnego wykonania badań. To z kolei negatywnie odbija się na efektywności prowadzonej terapii logopedycznej i powoduje, że informacje uzyskane od niego podczas badań i konsultacji są obarczone znaczącym błędem. Skutkiem tego dopasowanie systemu implantu ślimakowego na podstawie wyników tych badań może także być obarczone błędem. Konieczność przyjazdu pacjenta do naszego ośrodka związana jest także z kosztami podróży, które w wielu przypadkach są dużym obciążeniem dla jego rodziny.

Aby niwelować te wszystkie niedogodności, ograniczyć koszty opieki medycznej i edukacyjnej nad dzieckiem, powstała Domowa Klinika Rehabilitacji. W trakcie realizacji tej idei opracowano i wydano różnego typu materiały przygotowywane z myślą o rodzicach, którym czasami bardzo trudno jest zostawić pracę, dom i inne obowiązki i regularnie odwiedzać specjalistów w poradniach. Domowa Klinka Rehabilitacji w swoich założeniach wspiera proces przywracania zdrowia młodym pacjentom.

Rozwój technologii teleinformatycznych oraz kilkunastoletnie doświadczenie pracowników Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu w organizacji i prowadzeniu opieki pooperacyjnej stało się istotnym impulsem do podjęcia inicjatywy służącej rozszerzeniu działań zespołu specjalistów zaangażowanych w proces terapii pacjentów implantowanych w Polsce, dzięki czemu powstał unikatowy w skali kraju System telerehabilitacji.
Możliwość zastosowania połączenia internetowego do zdalnego przeprowadzenia badań i konsultacji oraz do dopasowania systemu implantu ślimakowego umożliwia pacjentowi odbycie wizyty we współpracującym z Instytutem ośrodku bliższym jego miejscu zamieszkania. Specjaliści z Instytutu, przy pomocy przeszkolonej kadry z ośrodka, mogą przeprowadzić wszystkie niezbędne badania, pomiary i konsultacje, a inżynier kliniczny, przebywając w swoim gabinecie w Kajetanach, może przejąć kontrolę nad zdalnym komputerem i przeprogramować procesor mowy pacjenta na podstawie wyników pomiarów.

Najważniejsze idee Systemu telerehabilitacji słuchowej obejmują:
- wszechstronną pomoc pacjentom po przebytej operacji wszczepienia implantu ślimakowego w różnym wieku w ramach ujednoliconej i kompleksowej opieki uwzględniającej specyficzne potrzeby i możliwości tej grupy osób;
- koordynację zadań procesu rehabilitacji służących przywróceniu pacjentom możliwości słuchowego odbioru, porównywania i rozpoznawania bodźców akustycznych, a dzięki systematycznemu treningowi – budowanie lub odtwarzanie możliwości podejmowania komunikacji słownej, której zaburzony rozwój spowodowany jest ubytkiem słuchu;
- wykorzystanie wiedzy, doświadczenia i osiągnięć multidyscyplinarnego zespołu specjalistów w celu powoływania i realizacji skutecznych programów terapii, oddziaływania na otoczenie pacjenta, pomoc w edukacji i/lub aktywizacji zawodowej;
- rozpowszechnianie wiedzy na temat stosowania Systemów Implantów Ślimakowych.

Pierwsze prace badawcze nad systemem zdalnego przeprowadzenia badań, konsultacji i dopasowania systemu implantu ślimakowego zostały podjęte w 2005 roku. Tak powstał telefitting. W 2007 roku ta nowa metoda została wdrożona do praktyki klinicznej. Bardzo dobre rezultaty stosowania jej podczas wdrożenia pilotażowego zaowocowały powstaniem w 2009 roku nowej inicjatywy – Ogólnopolskiej Sieci Telerehabilitacji Słuchowej, obejmującej docelowo 20 ośrodków położonych na terenie kraju. Projekt uzyskał wsparcie ze środków Norweskiego Mechanizmu Finansowego.
Ogólnopolska Sieć Telerehabilitacji Słuchowej wykorzystuje najnowocześniejsze oprogramowanie i sprzęt wideokonferencyjny oraz unikalną, wysokospecjalistyczną procedurę doboru parametrów stymulacji elektrycznej. Umożliwia współpracę specjalistów wielu dziedzin: inżynierów klinicznych, lekarzy, logopedów, psychologów w celu zapewnienia pełniejszej opieki pooperacyjnej pacjentom po wszczepieniu implantu ślimakowego.
Opracowana metoda oraz rezultaty jej wdrożenia były prezentowane na najważniejszych krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych oraz targach dotyczących nowoczesnej technologii. Ogólnopolska Sieć Telerehabilitacji Słuchowej uzyskała wiele prestiżowych nagród, w tym Złote Medale na targach innowacj Brussels Innova w Brukseli w 2008 roku, Concours Lepine w Paryżu w 2009 roku oraz tytuł Lidera Innowacji na targach Intarg w Katowicach w 2010 roku. W czerwcu 2010 roku, w Waszyngtonie, uzyskała nagrodę 21st Achievement Award w kategorii Healthcare w konkursie The Computerword Honors Program. W 2010 roku do Sieci włączony został pierwszy ośrodek zagraniczny w Odessie na Ukrainie.

Współczesne zastosowanie telemedycyny w codziennej praktyce oznacza wielkie korzyści i zdecydowanie mniejsze koszty długotrwałej rehabilitacji słuchu i mowy w różnych stanach chorobowych uszu.

Otwarte w 2009 roku naukowe Centrum Obrazowania Biomedycznego jest pierwszym w Polsce ośrodkiem, w którym prowadzone są badania naukowe i kliniczne z zastosowaniem nowoczesnych metod obrazowych, takich jak funkcjonalny rezonans magnetyczny i tomografia komputerowa. Centrum zostało wyposażone w skaner rezonansu magnetycznego 3T – ogromny magnes, który wytwarza pole o natężeniu 3 Tesli, czyli 100 tys. razy większe niż pole magnetyczne Ziemi. Pozwala on nie tylko na badanie morfologii mózgu, ale też– dzięki odpowiedniemu oprogramowaniu – umożliwia badanie jego czynności (fMRI – funkcjonalny rezonans magnetyczny) oraz analizę przebiegu połączeń nerwowych w mózgu (badania tensora dyfuzji – DTI). Nowoczesne techniki obrazowania pozwalają na lepsze poznanie mechanizmów rozwoju wielu schorzeń oraz na opracowanie nowych metod leczenia.

Technika fMRI pozwala obserwować czynności zachodzące w mózgu w sposób pośredni – w miejscu, w którym neurony nasilają pracę wzrasta ukrwienie tkanki nerwowej i zużycie tlenu, a to jest rejestrowane przez skaner. Badanie fMRI różni się od standardowego rezonansu tym, że pozwala uzyskać nie kilka obrazów dobrej jakości, ale rodzaj „filmu" o tym, co dzieje się w mózgu.

Dzięki tej metodzie można lepiej zrozumieć, jakie funkcje pełnią poszczególne obszary mózgu – kora słuchowa, czuciowa, wzrokowa, ruchowa. Do badań tego typu wykorzystuje się szereg urządzeń wspomagających stymulację pacjenta w czasie testu. Na przykład do stymulacji słuchowej służą specjalne słuchawki piezoelektryczne. W ten sposób można stymulować czuciowo, motorycznie albo podawać różne zapachy przez rurkę czy pobudzać zmysł smaku.

Przy pomocy fMRI można też np. oceniać skuteczność działania leków w różnych chorobach, jak nadpobudliwość psychoruchowa (ADHD). Ta nieinwazyjna metoda pozwala wyznaczyć wszystkie miejsca w mózgu odpowiedzialne za procesy myślowe; pomóc w badaniach odporności na stres wśród żołnierzy czy pilotów; w rehabilitacji neurologicznej; w neuromarketingu; w badaniach zaburzeń mowy, pisania, widzenia, pamięci; badaniach procesów poznawczych i reakcji emocjonalnych; skutków uszkodzeń mózgu; wykrywaniu kłamstw. Można ją wykorzystać m.in. do sterowania urządzeniami elektronicznymi przy pomocy naszych myśli; do badań nad osobami łamiącymi prawo, psychopatami.
Nowoczesne techniki obrazowania pozwalają lepiej poznać mechanizmy rozwoju wielu schorzeń oraz opracować nowe metody leczenia. Pozwalają lepiej i bezpieczniej leczyć pacjentów.

wego układu", towarzysząca otwarciu Środowiskowego Centrum Obrazowania Czynnościowego
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Konferencji Użytkowników Implantów Ślimakowych

2008
Wizyta Pierwszych Dam Polski i Azerbejdżanu – Marii Kaczyńskiej i Mehriban Alijevej
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Kursów Chirurgii Endoskopowej Zatok
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Kursów Neurootochirurgii i Chirurgii Podstawy Czaszki
Wizyta Pierwszej Damy Słowacji – Silvii Gasparovicovej
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Kongresów Studentów i Młodych Naukowców; I Kongres na temat „Współczesne kierunki w otolaryngologii, audiologii, foniatrii i rehabilitacji słuchu, głosu, mowy, równowagi i komunikacji językowej"
Początek trzyletniego „Programu badań przesiewowych słuchu dla uczniów klas VI szkół podstawowych na terenie m.st. Warszawy

2009
Otwarcie Naukowego Centrum Obrazowania Biomedycznego przy Instytucie Fizjologii i Patologii Słuchu
Pierwsza Polsce Europejska Konferencja Implantów Ślimakowych u Dzieci – ESPCI
Wizyta Wicepremiera RP Waldemara Pawlaka
Podpisanie umowy o współpracy naukowej z Politechniką Warszawską
Podpisanie umowy o współpracy naukowej z firmą Siemens
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Konferencji Chirurgii Endoskopowej Zatok (następne w latach 2010, 2011)
Rozpoczęcie cyklu ogólnoświatowych konferencji z operacjami pokazowymi LION (następne w latach 2010, 2011)

2010
Profesor Henryk Skarżyński Honorowym Obywatelem Warszawy
Rozpoczęcie cyklu Międzynarodowych Konferencji pt. „Cochlear Implants in Central and Eastern Europe"
Ogólnopolska konferencja na temat szumów usznych

2011
Wizyta Pierwszych Dam Rosji i Polski – Swietłany Miedwiediew i Anny Komorowskiej
Pierwszy w Polsce Kongres Europejskiej Federacji Towarzystw Audiologicznych – EFAS
Wizyta Jego Ekscelencji Enoka Nygaard'a – Ambasadora Królestwa Norwegii w Polsce
Podpisanie Europejskiego Konsensusu Naukowego pod nazwą: „Badania przesiewowe słuchu, mowy i wzroku u dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym"
Wizyta prof. Jerzego Buzka – Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego

2012
Otwarcie Światowego Centrum Słuchu

Nagrody, wyróżnienia
dla pracowników i Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu

2012
Wyróżnienie „Top Medical Trends 2012" przyznane przez Polskie Towarzystwo Medycyny Rodzinnej oraz firmę Termedia

Prof. Henryk Skarżyński uhonorowany Statuetką Hipokratesa - najwyższym wyróżnieniem Polskiego Towarzystwa Medycyny Rodzinnej

Prof. Henryk Skarżyński dwunasty na Liście Stu 2010 najbardziej wpływowych osób w ochronie zdrowia w Polsce – tytuł przyznany przez Redakcję niezależnej gazety profesjonalistów „Puls Medycyny"

Profesor Henryk Skarżyński członkiem korespondentem American Otological Society, jest obecnie jednym z 19 członków zagranicznych z całego świata

2011
Złoty medal dla Platformy Badań Zmysłów - produktu Instytutu Narządów Zmysłów i IFPS - przyznany przez Jury podczas Międzynarodowych Targów Innowacji, Badań Naukowych i Nowych Technologii „MEDINNOVA 2011" w Maroko

Nagroda „Lider Regionu 2011" w kategorii Zdrowie dla Przychodni Konsultacyjnej w Radomiu Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu przyznana przez kapitułę konkursu „Najlepsze firmy i samorządy regionu radomskiego 2011"

Medal Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego dla prof. Henryka Skarżyńskiego nadany przez Radę Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego

Tytuł „Benevolenti" dla prof. Henryka Skarżyńskiego za wspieranie inicjatyw pro społecznych Fundacji Pro Seniore i działalność charytatywną na rzecz lekarzy seniorów

Order ECCE HOMO dla prof. Henryka Skarżyńskiego za wyjątkowe poświęcenie swego życia, swych talentów w służbie bliźniemu dogłębną wiedzą medyczną w zakresie mowy i słuchu przyznany przez kapitułę Orderu ECCE HOMO

Honorowy tytuł „Doktora Honoris Causa" nadany przez Akademię Pedagogiki Specjalnej w Warszawie profesorowi Henrykowi Skarżyńskiemu za szczególne zasługi dla rozwoju nauki w dziedzinie medycyny

Nagroda specjalna dla profesora Henryka Skarżyńskiego w Konkursie o Nagrodę Ministra Rozwoju Regionalnego „EUROLIDER 2011"

Dyplom dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu przyznany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za szczególną aktywność w promocji wynalazków za granicą w 2010 roku

Dyplom dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu przyznany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za projekt pod nazwą „Cement i implanty szkło-jonomerowe do stosowania w otochirurgii"

Dyplom dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu przyznany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za projekt pod nazwą „Domowa Klinika Rehabilitacji – system telerehabilitacji"

Nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla Platformy Badań Zmysłów za opracowanie statystyk wykonanych badań diagnostycznych przyznana podczas XVIII Giełdy Wynalazków dla projektów nagrodzonych w 2010 roku na Międzynarodowych Targach Wynalazczości

Medal dla profesora Henryka Skarżyńskiego za zasługi dla Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina

Profesor Henryk Skarżyński piąty na Liście Stu 2010 najbardziej wpływowych osób w ochronie zdrowia w Polsce – tytuł przyznany przez Redakcję niezależnej gazety profesjonalistów „Puls Medycyny"

Medal Honoru przyznany przez Prezydenta Gruzji – Micheila Saakaszwili – dla prof. Henryka Skarżyńskiego za szczególną działalność, która wpłynęła na ożywienie i rozwój Gruzji

Najwyższe odznaczenie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – medal imienia Tytusa Chałubińskiego dla prof. Henryka Skarżyńskiego i prof. nadzw. Krzysztofa Kochanka z okazji obchodów 90-lecia Kliniki Otolaryngologii tej Uczelni

2010
Złoty medal dla projektu „Domowa Klinika Rehabilitacji" przyznany przez Jury podczas Międzynarodowej Wystawy „Seoul International Invention Fair – SIIF Seoul 2010" w Korei Południowej

Nagroda specjalna dla projektu „Domowa Klinika Rehabilitacji" przyznana przez Stowarzyszenie „Rosyjski Dom na rzecz międzynarodowej współpracy naukowej i technologicznej" – Association „Russian House for International Scientific and Technological Cooperation" podczas Międzynarodowej Wystawy „Seoul International Invention Fair – SIIF Seoul 2010" w Korei Południowej

Złoty medal dla Platformy Badań Zmysłów przyznany przez Jury podczas Międzynarodowej Wystawy „Seoul International Invention Fair – SIIF Seoul 2010" w Korei Południowej

Nagroda specjalna dla Platformy Badań Zmysłów przyznana przez Tajwańskie Stowarzyszenie Wynalazków – Taiwan Invention Association podczas Międzynarodowej Wystawy „Seoul International Invention Fair – SIIF Seoul 2010" w Korei Południowej

Dyplom za wybitne zasługi dla promocji Polski w świecie za rok 2009 dla prof. Henryka Skarżyńskiego przyznany przez Ministra Spraw Zagranicznych

Europejski Krzyż Zasługi Orderu Wynalazczości w Stopniu Oficerskim (Ordre du Mérite Européen de l'Innovation au grade de de l'Officier) przyznany prof. Henrykowi Skarżyńskiemu przez Wysoką Komisję Odznaczeń Królestwa Belgii

Złoty medal z wyróżnieniem podczas 59 Światowych Targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technologii „BRUSSELS INNOVA 2010" przyznany przez Jury dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Instytutu Ceramiki i Materiałów Budowlanych za opracowanie unikalnych materiałów stosowanych m.in. w operacjach rekonstrukcyjnych ucha środkowego – cement i implanty szkło-jonomerowe do stosowania w otochirurgii

Nagroda specjalna i dyplom ministra Rudy Demotte – prezydenta wspólnoty francuskiej Belgii oraz nagroda specjalna przyznana przez Network Clinics ORIGITEA (Rosja) podczas 59 Światowych Targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technologii „BRUSSELS INNOVA 2010" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Instytutu Ceramiki i Materiałów Budowlanych za opracowanie unikalnych materiałów stosowanych m.in. w operacjach rekonstrukcyjnych ucha środkowego – cement i implanty szkło-jonomerowe do stosowania w otochirurgii

Srebrny medal podczas 59 Światowych Targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technologii „BRUSSELS INNOVA 2010" przyznany przez Jury dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Instytutu Narządów Zmysłów za opracowanie Domowej Kliniki Rehabilitacji

Tytuł Honorowego Obywatela Warszawy dla profesora Henryka Skarżyńskiego przyznany przez Radę Warszawy

Główna nagroda 21st Century Achievement Awards dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu w konkursie The Computerworld Honors Program w kategorii opieki zdrowotnej (Healthcare) za System Zdalnego Fittingu i Telerehabilitacji

Uchwałą Komisji Zarządu Głównego prof. Henryk Skarżyński został odznaczony godnością Honorowego Członka Polskiego Towarzystwa Otorynolaryngologów Chirurgów Głowy i Szyi za ogromne zasługi w dziedzinie otorynolaryngologii

Honorowa nagroda „Oskar Polskiego Biznesu XX-lecia" dla profesora Henryka Skarżyńskiego za działalność na rzecz leczenia osób z zaburzeniami słuchu, głosu, mowy i komunikacji językowej oraz zaszczytny tytuł „Firma Dwudziestolecia" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, jako jedynej jednostki medycznej w Polsce, w dowód uznania działalności Instytutu ze strony polskich środowisk gospodarczych i ekonomicznych

Główna nagroda „Złoty Skalpel 2010" dla prof. Henryka Skarżyńskiego za projekt „Leczenie częściowej głuchoty u dzieci i dorosłych z zastosowaniem implantów ślimakowych" przyznana przez Jury drugiej edycji konkursu na wybitnego innowatora w polskiej ochronie zdrowia, organizowanego przez magazyn „Puls Medycyny"

Wyróżnienie w V Ogólnopolskich Targach Innowacji Gospodarczych i Naukowych INTARG – Katowice 2010 dla rozwiązania z Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu pt.: „System telerehabilitacji słuchowej pacjentów korzystających z implantu ślimakowego" oraz certyfikat IX edycji Ogólnopolskiego Konkursu LIDER INNOWACJI 2010 dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu

Wyróżnienie „Top Medical Trends 2010" dla prof. Henryka Skarżyńskiego przyznane przez Polskie Towarzystwo Medycyny Rodzinnej

Dyplom Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za projekt pod nazwą „System telerehabilitacji słuchowej pacjentów korzystających z implantu ślimakowego"

Złoty certyfikat „Solidna Firma Biała Lista" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za pięciokrotne zdobycie w Programie Gospodarczo-Konsumenckim pod patronatem Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej tytułów: „Solidna Firma 2005", „Solidna Firma 2006", „Solidna Firma 2007", „Solidna Firma 2008", „Solidna Firma 2009" za terminowe regulowanie wszelkich zobowiązań oraz poszanowania ekologii i praw konsumentów

Prezydent Ukrainy Wiktor Juszczenko przyznał Order za Zasługi trzeciego stopnia prof. Henrykowi Skarżyńskiemu za aktywne działania na rzecz rozwoju stosunków polsko-ukraińskich

Złoty medal dla Platformy Badań Zmysłów podczas Międzynarodowego Salonu „Pomysły – Innowacje – Nowe Produkty – IENA" w Norymberdze

Złoty medal dla Platformy Badań Zmysłów podczas IV Międzynarodowej Wystawy Wynalazków IWIS 2010

Srebrny medal dla Platformy Badań Zmysłów podczas 6. edycji Międzynarodowych Targów Wynalazków i Technologii „INST 2010" (6th Taipei International Invention Show & Technomart „INST 2010"), Tajwan

Nagroda specjalna dla Platformy Badań Zmysłów przyznana przez międzynarodowe jury podczas 6. edycji Międzynarodowych Targów Wynalazków i Technologii „INST 2010" (6th Taipei International Invention Show & Technomart „INST 2010"), Tajwan

Złoty medal dla Platformy Badań Zmysłów podczas 6. Międzynarodowego Salonu Wynalazczości i Nowych Technologii „Nowe Czasy". Sewastopol, Ukraina

Złoty medal dla Platformy Badań Zmysłów podczas 21. Międzynarodowej Wystawy Wynalazków ITEX 2010 w Kuala Lumpur, Malezja

Nagroda specjalna dla Platformy Badań Zmysłów przyznana przez Stowarzyszenie „Rosyjski Dom na rzecz międzynarodowej współpracy naukowej i technologicznej" – Association „Russian House for International Scientific and Technological Cooperation" podczas 21. Międzynarodowej Wystawy Wynalazków ITEX 2010 w Kuala Lumpur, Malezja

Nagroda specjalna dla Platformy Badań Zmysłów przyznana przez Koreańskie Stowarzyszenie Promocji Wynalazków podczas 21. Międzynarodowej Wystawy Wynalazków ITEX 2010 w Kuala Lumpur, Malezja

Srebrny medal dla Platformy Badań Zmysłów podczas 109. Międzynarodowych Targów Wynalazczości CONCOURS LEPINE w Paryżu

Złoty medal dla Platformy Badań Zmysłów na 38. Międzynarodowej Wystawie Wynalazków „INVENTIONS GENEVA". Wystawa organizowana była pod patronatem Szwajcarskiego Rządu Federalnego oraz Światowej Organizacji Własności Intelektualnej WIPO

Nagroda specjalna dla Platformy Badań Zmysłów przyznana przez ISFAHAN UNIVERSITY OF TECHNOLOGY ROBOTIC CENTER podczas 38. Międzynarodowej Wystawy Wynalazków „INVENTIONS GENEVA"

Tytuł Lidera Innowacji 2010 za rozwiązanie „Platforma Badań Zmysłów" IX edycji konkursu „Lider Innowacji" odbywającego się podczas V Ogólnopolskich Targów Innowacji Gospodarczych i Naukowych INTARG - KATOWICE 2010

Nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za międzynarodowe osiągnięcia wynalazcze – za Platformę Badań Zmysłów. Nagroda wręczona podczas inauguracji XVII Giełdy Polskich Wynalazków nagrodzonych na światowych wystawach w roku 2009

2009
Złoty Medal z Wyróżnieniem dla Platformy Badań Zmysłów w konkursie „BRUSSELS EUREKA" odbywającym się podczas 58. Światowych Targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik „BRUSSELS INNOVA 2009"

Medal 60-lecia „Cepelii" przyznany profesorowi Henrykowi Skarżyńskiemu przez Fundację „Cepelia" – Polska Sztuka i Rękodzieło – 60 lat troski o ginące piękno

Wyróżnienie „Złoty Skalpel 2008" przyznany dla profesora Henryka Skarżyńskiego w kategorii rozwiązania teleinformatyczne w medycynie podczas I edycji konkursu Pulsu Medycyny na wybitnego innowatora w polskiej opiece zdrowotnej za udział w projekcie „Telefiting i Domowa Klinika Rehabilitacji"

Odznaka „Bene Meritum" dla prof. Henryka Skarżyńskiego wraz z zespołem Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za ofiarną służbę w ochronie zdrowia i życia ludzkiego, za tworzenie nieprzemijających wartości dla dobra społeczeństwa oraz za wybitne zasługi dla Polskiego Towarzystwa Lekarskiego

Złota odznaka Zasłużony dla Służby Zdrowia dla prof. H. Skarżyńskiego

Złoty Medal Jury 108. Międzynarodowego Salonu Wynalazczości „Concours-Lépine 2009" w Paryżu dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za „System telerehabilitacji słuchowej pacjentów korzystających z implantu ślimakowego". Złoty medal dla Katedry Systemów Multimedialnych Politechniki Gdańskiej, Young Digital Planet i Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za „Interfejs multimodalny do sterowania komputerem za pomocą gestów warg i języka" oraz srebrny medal dla Katedry Systemów Multimedialnych Politechniki Gdańskiej, Young Digital Planet i Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za „Graficzny interfejs multimodalny"

Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu uzyskał Certyfikat nr 99596 i działa w oparciu o System Zarządzania Jakością zgodny z wymaganiami ISO 9001:2008 w zakresie: Diagnostyka, leczenie i rehabilitacja w zakresie otolaryngologii, audiologii i foniatrii. Diagnostyka w zakresie genetycznych uszkodzeń słuchu. Prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie otolaryngologii, audiologii, foniatrii oraz genetycznych przyczyn uszkodzeń słuchu

Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu otrzymał nagrodę „Lider Oracle 2009" dla najlepszych klientów i partnerów polskiego oddziału koncernu podczas konferencji Forum Oracle

Otwarcie Naukowego Centrum Obrazowania Biomedycznego przy Instytucie Fizjologii i Patologii Słuchu zostało zwieńczone nagrodzeniem pracowników Instytutu. Przyznano 10 odznaczeń państwowych oraz 10 odznaczeń resortowych – Ministerstwa Zdrowia „Za Zasługi dla Ochrony Zdrowia"

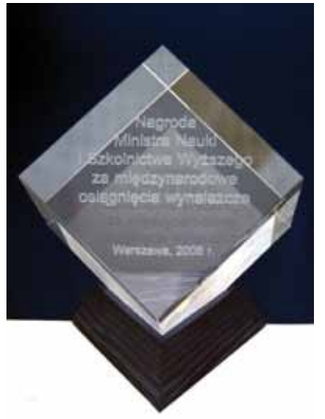

Dyplom Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za projekt pod nazwą „System zdalnego dopasowania procesora mowy za pomocą implantu ślimakowego"

Dyplom Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Politechniki Gdańskiej za projekt pod nazwą „Mobilne multimedialne systemy do badań przesiewowych słuchu i mowy"

Dyplom Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Politechniki Gdańskiej za projekt pod nazwą „Multimedialny system oceny wpływu hałasu na słuch z zastosowaniem środków teleinformatycznych"

„Solidna Firma 2008" tytuł przyznany Instytutowi Fizjologii i Patologii Słuchu za terminowe regulowanie wszelkich zobowiązań oraz poszanowanie ekologii i praw konsumenta

Profesor Henryk Skarżyński dziesiąty na Liście Stu 2008 najbardziej wpływowych osób w ochronie zdrowia w Polsce – tytuł przyznany przez Redakcję niezależnej gazety profesjonalistów „Puls Medycyny"

2008
Złoty medal przyznany dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za System do zdalnego dopasowania procesora mowy implantu ślimakowego (The System for remote fitting of cochlear implant speech processor) podczas Brussels EXPO – 57 Międzynarodowych Targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik INNOVA 2008 oraz Konkursu Innowacji – Eureka!

Wyróżnienie rumuńskiego Ministerstwa Edukacji i Badań Naukowych przyznane dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za System do zdalnego dopasowania procesora mowy implantu ślimakowego (The System for remote fitting of cochlear implant speech processor) podczas Brussels EXPO – 57 Międzynarodowych Targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik INNOVA 2008 w Brukseli

Krzyż Oficerski Labor Improdus Omnia Vincit nadany za dorobek naukowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu podczas Brussels EXPO – 57 Międzynarodowych Targów Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik INNOVA 2008 w Brukseli

Nagroda zespołowa stopnia I dla prof. Henryka Skarżyńskiego za udział w pracach zespołu z Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia naukowe w latach 2006-2007 przyznana przez Rektora Politechniki Warszawskiej

Złoty Medal za wynalazek „Mobilne Multimedialne Systemy do Badań Przesiewowych Słuchu i Mowy" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, Katedry Systemów Multimedialnych Politechniki Gdańskiej oraz dla Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie przyznane przez Stowarzyszenie Polskich Wynalazców i Racjonalizatorów podczas Międzynarodowej Wystawy Wynalazków IWIS 2008 w Warszawie

Dyplom za projekt pod nazwą „Cement szklano-jonomerowy do stosowania w otochirurgii" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu; Instytutu Szkła, Ceramiki, Materiałów Ogniotrwałych i Budowlanych oraz Politechniki Warszawskiej przyznany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego podczas Międzynarodowej Wystawy Wynalazków IWIS 2008 w Warszawie

Złoty Medal za „Mobilne Systemy Multimedialne do Badań Przesiewowych Słuchu i Mowy" (Mobile Multimedia Hearing and Speech Screening Systems) oraz srebrny medal za system monitorowania hałasu w środowisku – dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Katedry Systemów Multimedialnych Politechniki Gdańskiej przyznane przez Jury podczas 36 Międzynarodowego Salonu Wynalazczości i Postępu Technicznego w Genewie

Nominacja do finału konkursu „World Cup of Computer Implemented Invention" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za urządzenie do badań słuchu „Kuba Mikro AS"

Główna nagroda – GRAND PRIX i dyplom dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu oraz Centrum Elektryfikacji i Automatyzacji Górnictwa EMAG za projekt pod nazwą audiometr przesiewowy „Kuba Mikro AS" przyznany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Dyplom dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Katedry Systemów Multimedialnych Politechniki Gdańskiej za projekt pod nazwą multimedialny system monitorowania hałasu przyznany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Dyplom dla Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu, Instytutu Szkła i Ceramiki oraz Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej za projekt pod nazwą materiały szkło-jonomerowe dla otochirurgii przyznany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Honorowe Wyróżnienie Programu „Solidna Firma" dla profesora Henryka Skarżyńskiego za wyjątkowe połączenie talentów lekarza, wynalazcy, przedsiębiorcy i społecznika

Srebrny certyfikat „Solidna Firma Biała Lista" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za trzykrotne zdobycie w Programie Gospodarczo-Konsumenckim pod patronatem Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej tytułów: „Solidna Firma 2005", „Solidna Firma 2006", „Solidna Firma 2007" za terminowe regulowanie wszelkich zobowiązań oraz poszanowania ekologii i praw konsumentów

„Solidna Firma 2007" tytuł przyznany Instytutowi Fizjologii i Patologii Słuchu za terminowe regulowanie wszelkich zobowiązań oraz poszanowanie ekologii i praw konsumenta

2007

Nagroda dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu w kategorii „Szpitale monospecjalistyczne" przyznana przez Kapitułę Ogólnopolskiego Konkursu Medycznego „Perły Medycyny 2007"

Nagroda specjalna „Człowiek Roku 2007 w ochronie zdrowia" dla prof. Henryka Skarżyńskiego w VIII edycji konkursu „Sukces Roku 2007 w ochronie zdrowia" przyznana przez Kapitułę Konkursu i organizatora wydawnictwa medycznego Termedia

Złoty medal dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za audiometr „Kuba Mikro AS" do przesiewowych badań słuchu przyznany na Międzynarodowych Targach URKUNDE IENA 2007 w Norymberdze, Niemcy

Grand Prix Międzynarodowej Wystawy Wynalazków IWIS 2007 dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za audiometr przesiewowy do badań słuchu „Kuba Mikro AS"

Złoty medal Międzynarodowej Wystawy Wynalazków IWIS 2007 dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za audiometr przesiewowy do badań słuchu „Kuba Mikro AS"

Srebrny medal Międzynarodowej Wystawy Wynalazków IWIS 2007 dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za cement szklano-jonomerowy do stosowania w otochirurgii

Brązowy medal Międzynarodowej Wystawy Wynalazków IWIS 2007 dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za zdalne dopasowanie systemu implantu ślimakowego

Solidna Firma 2006 tytuł przyznany Instytutowi Fizjologii i Patologii Słuchu za terminowe regulowanie wszelkich zobowiązań oraz poszanowanie ekologii i praw konsumenta

Złoty medal dla audiometru do badań przesiewowych słuchu „Kuba Mikro AS" przyznany na 35 Międzynarodowym Salonie Wynalazczości i Postępu Technicznego (Salon International des Inventions, des Techniques et des Produits Nouveaux) w Genewie

Złoty Medal Jury 106 Międzynarodowego Salonu Wynalazczości „Concours-Lépine 2007" w Paryżu za wdrożenie cementów jonomerycznych w chirurgii rekonstrukcyjnej ucha

Profesor Henryk Skarżyński ósmy na Liście Stu najbardziej wpływowych osób w ochronie zdrowia w Polsce – tytuł przyznany przez Redakcję niezależnej gazety profesjonalistów „Puls Medycyny"

Tytuł w kategorii nauka „Człowiek Sukcesu 2006" województwa podlaskiego dla prof. Henryka Skarżyńskiego przyznany przez tygodnik „Kontakty" oraz Wyższą Szkołę Agrobiznesu w Łomży

2006

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski dla prof. H. Skarżyńskiego

„Konsyliarz Roku 2005" tytuł dla profesora Henryka Skarżyńskiego za udowodnienie, że w polskich warunkach możliwe jest stworzenie ośrodka klinicznego wyznaczającego najwyższe światowe standardy w dziedzinie technik implantacyjnych przyznany przez Magazyn Lekarzy KONSYLIARZ

Dyplom Uznania dla prof. Henryka Skarżyńskiego i dla Zespołu Medycznego Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu z okazji 10-lecia Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za światowe sukcesy w audiologii, za pionierskie osiągnięcia w przywracaniu słuchu przyznany przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Lekarskiego

Dziesięć lat działalności Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu zostało zwieńczone nagrodzeniem zasłużonych pracowników Instytutu. Przyznano 14 odznaczeń państwowych oraz 26 odznaczeń resortowych – Ministerstwa Zdrowia „Za Zasługi dla Ochrony Zdrowia". Prof. Henryk Skarżyński otrzymał Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, a zastępca dyrektora Instytutu Jerzy Mazur Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Złoty Krzyż Zasługi otrzymała jedna osoba, srebrne – 9 osób, a brązowe - 2 osoby

Złoty Medal Akademii Polskiego Sukcesu przyznany Instytutowi Fizjologii i Patologii Słuchu za pionierskie metody i działania w przywracaniu słuchu niepełnosprawnym

Dyplom Ministerstwa Edukacji i Nauki dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu oraz Instytutu Systemów Sterowania za projekt pod nazwą Audiometr skriningowy – Audiometr S

Solidna Firma 2005 tytuł przyznany Instytutowi Fizjologii i Patologii Słuchu za terminowe regulowanie wszelkich zobowiązań oraz poszanowanie ekologii i praw konsumenta

„LAUDABILIS" odznaczenie dla profesora Henryka Skarżyńskiego przyznane przez Okręgową Radę Lekarską tytuł „Godny zaufania" za szczególne zasługi na rzecz Samorządu Lekarskiego

Prof. Henryk Skarżyński nominowany do pierwszej edycji nagród Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia naukowe i naukowo-techniczne w kategorii badań na rzecz rozwoju społeczeństwa

„Perła Honorowa" – w dziedzinie nauki dla prof. Henryka Skarżyńskiego przyznana przez Kapitułę pod przewodnictwem prof. Janusza Lipkowskiego – wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk

Nominacja do nagrody w konkursie im. Aliny Pienkowskiej 2006 dla profesora Henryka Skarżyńskiego za stworzenie i konsekwentne rozwijanie wzorcowej placówki medycznej

Kapituła i Organizatorzy Konkursu „Mazowiecka Firma Roku 2005" pod honorowym patronatem Adama Struzika – Marszałka Województwa Mazowieckiego przyznali wyróżnienie w kategorii „Medycyna – Zakłady Lecznictwa Zamkniętego" Instytutowi Fizjologii i Patologii Słuchu

Kolegium Redakcyjne miesięcznika „Rynek Zdrowia" w plebiscycie „Rynek Zdrowia" przyznało profesorowi Henrykowi Skarżyńskiemu tytuł Lekarza Rynku Zdrowia

Nagroda główna dla projektu Audiometr przesiewowy „Kuba mikro AS" w X edycji Konkursu „Polski Produkt Przyszłości 2006" w kategorii „Wyrób Przyszłości" opracowanego przez Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu oraz Instytut Systemów Sterowania

2005

Tytuł „Firma Roku 2004" dla Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy za światowy poziom ogólnodostępnych usług medycznych i wzorcową działalność gospodarczą przyznany przez Kapitułę i Zarząd Polskiego Klubu Biznesu

Nagroda i Dyplom Uznania za międzynarodowe urządzenia wynalazcze – urządzenie do badań przesiewowych słuchu u noworodków o nazwie „Kuba-Mikro" przyznane przez Ministra Nauki i Informatyzacji

Złoty Medal za urządzenie „Audiometr skriningowy" do badań słuchu u noworodków i niemowląt, uznane za unikalne osiągnięcie wśród wynalazków z dziedziny ochrony zdrowia przyznany podczas trwania 104 Międzynarodowych Targów Wynalazczości Concours Lépine w Paryżu

Honorowa Nagroda Zaufania „Złoty OTIS 2004" dla prof. Henryka Skarżyńskiego za pracę na rzecz pacjentów przyznana przez konsumentów

Polskie Godło Promocyjne „Teraz Polska" za program leczenia zaburzeń słuchu za pomocą implantów słuchowych oferowany przez Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu otrzymało Międzynarodowe Centrum Słuchu i Mowy w kategorii na najlepsze produkty i usługi przyznane przez Kapitułę Polskiego Godła Promocyjnego

Certyfikaty Rejestracji Systemu Zarządzania Jakością i Systemu Zarządzania Środowiskowego dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu z siedzibą przy ul. Zgrupowania AK „Kampinos" (d. Pstrowskiego) w Warszawie i przy ul Mokrej 17 w Kajetanach działające w oparciu o System Zarządzania Jakością zgodny z wymogami BS EN ISO 9001:2000 oraz System Zarządzania Środowiskowego zgodny z wymogami BS EN ISO 14001:2004 w obszarze „Diagnostyka, leczenie i rehabilitacja w zakresie otolaryngologii, audiologii i foniatrii. Diagnostyka w zakresie genetycznych przyczyn uszkodzeń słuchu. Prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie otolaryngologii, audiologii, foniatrii oraz genetycznych przyczyn uszkodzeń słuchu"

Ogólnopolski Ranking Szpitali „Bezpieczny Szpital 2005" zorganizowany przez dziennik „Rzeczpospolita" – IV miejsce dla Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu w Kajetanach w kategorii Szpitale publiczne monospecjalistyczne

Krzyż Kawalerski „Merite de l`Invention" Królestwa Belgii nadany za zasługi na polu wynalazczości i wdrażania postępu naukowego i technicznego podczas trwania 54 Światowego Salonu Wynalazczości i Postępu Technicznego „Brussels Eureka 2005" w Belgii

Złoty medal za urządzenie Kuba-Mikro AS" do przesiewowych badań słuchu oraz dyplom Rosyjskiego Stowarzyszenia podczas trwania 54 Światowego Salonu Wynalazczości i Postępu Technicznego „Brussels Eureka 2005" w Belgii

2004

Wyróżnienie „Budowa Roku 2003" przyznane przez Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa w Konkursie PZITB „Budowa Roku 2003" inwestorowi – Instytutowi Fizjologii i Patologii Słuchu w Warszawie za bardzo dobrą organizację procesu inwestycyjnego, wysoką jakość robót oraz zastosowanie nowoczesnych rozwiązań techniczno-technologicznych przy realizacji Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy w Kajetanach koło Nadarzyna

Złoty Medal za urządzenie „Kuba-Mikro" do przesiewowych badań słuchu u noworodków i niemowląt, uznane za unikalne osiągnięcie wśród wynalazków z dziedziny ochrony zdrowia przyznany podczas trwania 103 Międzynarodowych Targów Wynalazczości Concours Lépine

Certyfikat „Metody Tomatisa" dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu uprawniający do prowadzenia terapii metodą Tomatisa

Portal www.telewelfare.com, który obejmuje multimedialne systemy do badania słuchu, szumów usznych, mowy i wzroku, udostępnione w języku angielskim, znalazł się w gronie siedmiu finalistów w kategorii systemów interaktywnych podczas ministerialnej konferencji poświęconej rozstrzygnięciu konkursu eEurope Awards for eHealth na najlepsze opracowanie z dziedziny zastosowań technologii informatycznej w ochronie zdrowia. Cork, Irlandia

Złoty medal dla Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za kompleksowe leczenie wad słuchu i mowy na najwyższym światowym poziomie przyznany przez Akademię Polskiego Sukcesu

Medal „Gloria Medicinae" dla prof. Henryka Skarżyńskiego za ofiarną służbę ludziom, za najwyższy szacunek dla zdrowia i życia ludzkiego, za sumienne i godne wykonywanie sztuki leczenia, za podtrzymywanie honoru i szlachetnych tradycji stanu lekarskiego, za tworzenie nieprzemijających wartości dla dobra Polskiego Towarzystwa Lekarskiego przyznany przez Kapitułę Polskiego Towarzystwa Lekarskiego

Dyplom „Piękniejsza Polska" dla prof. Henryka Skarżyńskiego za tworzenie piękna, którym możemy szczycić się przed światem nadany przez Ruch „Piękniejsza Polska" pod patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Kwaśniewskiego

Dyplom „Sukces Roku 2004" – Lider Medycyny w Ochronie Zdrowia Publicznego dla prof. Henryka Skarżyńskiego przyznany przez wydawnictwo Termedia

Dyplom dla Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za zajęcie 8 miejsca w kategorii „Najlepszy szpital monospecjalistyczny szpital publiczny w Polsce" przyznany w ogólnopolskim rankingu szpitali 2004 Rzeczpospolitej i Centrum Monitorowania Jakości w Ochronie Zdrowia

2003

Nagroda Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych i Dyplom Uznania za nowatorskie wykorzystanie narzędzi informatycznych w ochronie zdrowia dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu

Dyplomy Uznania za opracowanie projektu „Multimedialne systemy do badania słuchu, mowy i wzroku" oraz za opracowanie projektu „Urządzenie do badań przesiewowych słuchu" – „Kuba-Micro" przyznane przez Komitet Badań Naukowych

Nagroda JM Rektora Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica w Krakowie pod nazwą „Trwały Ślad" dla profesora Henryka Skarżyńskiego – dyrektora Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu za szczególne dokonania w ochronie zdrowia

Złoty Medal za „Systemes multimedias pour examens de l`oue, de la parole et de la vue", uznanych za unikalne osiągnięcie wśród wynalazków z dziedziny ochrony zdrowia przyznany podczas trwania 102 Międzynarodowych Targów Wynalazczości Concours Lépine w Paryżu

Nagroda Miasta Stołecznego Warszawy dla prof. Henryka Skarżyńskiego w uznaniu zasług dla Stolicy Rzeczypospolitej Polskiej przyznana przez Radę Miasta Stołecznego Warszawy

Medal i Tytuł Innowacji za prezentowane na Targach Innowacji Gospodarczych i Naukowych INTARG 2003 rozwiązanie innowacyjne pt. „Urządzenie do badań przesiewowych „Kuba-Mikro" przyznane przez Jury Konkursu

Certyfikat Wyróżnienia dla Międzynarodowego Centrum Słuchu i Mowy Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu – Laureata Tytułu Promocyjnego „Placówka Medyczna Przyjazna Pacjentowi" przyznany przez Światową Fundację Zdrowie-Rozum-Serce i Międzynarodową Kapitułę Wyróżnień

Instytut Fizjologii i Patologii Słuchu – najlepszy w Polsce szpital otolaryngologiczny w roku 2003 w rankingu szpitali przeprowadzonym przez czasopismo „Wprost"

2002

Nagroda „Eskulap 2001" dla prof. Henryka Skarżyńskiego przyznana w ogólnopolskim plebiscycie w kategorii lekarz specjalista województwa mazowieckiego w ramach obchodów X Światowego Dnia Chorego przez Ogólnopolską Sieć Informacji Medycznych i Mazowiecką Kasę Chorych

Dyplom uznania dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu i Politechniki Gdańskiej za opracowanie projektów: „Powszechny System diagnostyki Wad Widzenia" i „Powszechny System Badań i Rehabilitacji Mowy" przyznany przez Komitet Badań Naukowych

Certyfikat Wyróżnienia dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu – Laureata Tytułu Promocyjnego „Lider Promocji Zdrowia w Polsce" przyznany przez Światową Fundację Zdrowie-Rozum-Serce i Międzynarodową Kapitułę Wyróżnień

Medal za prezentowane na Targach Innowacji Gospodarczych i Naukowych INTARG 2002 rozwiązanie innowacyjne pt. „Multimedialne systemy do badań przesiewowych słuchu, mowy i wzroku" przyznany przez Jury Konkursu

Srebrny medal i tytuł Członka Nadzwyczajnego Akademii Polskiego Sukcesu dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu przyznane przez Kapitułę Akademii Polskiego Sukcesu

Wielka Międzynarodowa Nagroda Światowej Organizacji Prasowej (Grand Prix International de l'Organisation Mondiale de la Presse Périodique) za „Multimedialne systemy do badania słuchu, wzroku i mowy" przyznana podczas trwania Światowego Salonu Wynalazczości i Postępu Technicznego w Brukseli

Puchar przyznany przez panią Marie Arena, Ministra Pracy i Kształcenia Regionu Walonii (Prix de la Ministre Wallonne de l'Emploi at de la Formation) za „Multimedialne systemy do badania słuchu, wzroku i mowy" podczas trwania Światowego Salonu Wynalazczości i Postępu Technicznego w Brukseli

Złoty medal za „Multimedialne systemy do badania słuchu, wzroku i mowy" oraz Złoty Medal Jury za unikalne urządzenie do badań przesiewowych uszkodzeń słuchu u noworodków – Kuba-Mikro przyznany podczas trwania Światowego Salonu Wynalazczości i Postępu Technicznego w Brukseli

Medal przyznany przez Zrzeszenie Wynalazców Chorwackich (Croatian Inventors Association) za unikalne urządzenie do badań przesiewowych uszkodzeń słuchu u noworodków – Kuba-Mikro przyznany podczas trwania Światowego Salonu Wynalazczości i Postępu Technicznego w Brukseli

2001

Tytuł „Produkt Roku 2000" dla multimedialnych programów w diagnostyce i terapii zaburzeń słuchu, głosu i mowy, uznanych za unikatowe w świecie rozwiązanie umożliwiające leczenie wad narządu słuchu i mowy przyznany przez Kapitułę i Zarząd Polskiego Klubu Biznesu

Nagroda zespołowa I stopnia Ministra Zdrowia za szczególne osiągnięcia w dziedzinie ochrony zdrowia, w tym za opracowanie i wdrożenie w kilku regionach kraju multimedialnych programów do powszechnych badań słuchu i mowy dla prof. H. Skarżyńskiego i zespołu

Tytuł „Lider Informatyki 2001" w kategorii Organizacje Użyteczności Publicznej w uznaniu dla nowatorskiego na skalę światową wykorzystania możliwości narzędzi informatycznych do prowadzenia profilaktyki zdrowotnej przyznany przez czasopismo ComputerWorld

Brązowy medal za osiągnięcia w działalności gospodarczej dla Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu przyznany przez Akademię Polskiego Sukcesu

Złoty Medal i nadanie tytułu Honorowego Członka Kapituły dla profesora Henryka Skarżyńskiego za wybitną działalność naukową, kliniczną w dziedzinie medycyny przyznany przez Akademię Polskiego Sukcesu

Złoty Medal w kategorii „Elektronika i Informatyka" na IV Międzynarodowej Wystawie Wynalazków „Innowacje 2001" za Powszechny System Diagnostyki Wad Widzenia, Badań i Rehabilitacji Mowy i Słuchu

2000

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski dla prof. H. Skarżyńskiego

Nagroda zespołowa I stopnia Ministra Zdrowia za szczególne osiągnięcia w dziedzinie ochrony zdrowia, w tym za opracowanie i wdrożenie „Programu implantów słuchowych wszczepianych do pnia mózgu w Polsce" dla prof. H. Skarżyńskiego i zespołu

I Nagroda Prezesa Rady Ministrów za wybitne krajowe osiągnięcie naukowo-techniczne dla prof. H. Skarżyńskiego i prof. A. Czyżewskiego

Wyróżnienie dla Systemu Powszechnych Badań Słuchu „Słyszę" na ogólnoświatowym konkursie Stockholm Challenge Award '2000 za najlepszy serwis udostępniony w internecie w kategorii „Zdrowie i jakość życia" („Health and Quality of Life")

Nominacja do nagrody „Europejski Oskar Multimediów" dla Systemu Powszechnych Badań Słuchu „Słyszę" jako jednego z 25 najlepszych europejskich produktów multimedialnych, przyznana w konkursie Europrix '2000 pod patronatem Komisji Europejskiej, podczas Międzynarodowych Targów Książki i Multimediów we Frankfurcie

Wyróżnienie promocyjne „Polski Wynalazek Roku 2000 dla programów badania słuchu i mowy za pośrednictwem internetu" przyznane przez Światową Fundację Zdrowie-Rozum-Serce i Międzynarodową Kapitułę Wyróżnień prof. A. Czyżewskiego i prof. H. Skarżyńskiego

Nagroda Komitetu Badań Naukowych i telewizyjnego magazynu naukowego „Proton" dla prof. H. Skarżyńskiego za wybitne osiągnięcia naukowe – „Program implantów słuchowych wszczepianych do pnia mózgu w Polsce"

Nagroda tygodnika „Przegląd" – „Busola 2000" dla prof. H. Skarżyńskiego za przywracanie ludziom słuchu i nadzieję na ucieczkę ze świata ciszy

1998

Nagroda zespołowa I stopnia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej za szczególne osiągnięcia w dziedzinie ochrony zdrowia, w tym za opracowanie ujednolicenego programu badań przesiewowych mających na celu wczesne wykrywanie wad słuchu u noworodków dla prof. H. Skarżyńskiego i zespołu

Tytuł Ambasadora Kongresów Polskich dla prof. H. Skarżyńskiego w uznaniu zasług dla promocji Polski jako kraju kongresów i konferencji przez Stowarzyszenie „Konferencje i Kongresy w Polsce" i Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki

1997

Nagroda zespołowa I stopnia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej za opracowanie po raz pierwszy w języku polskim programu rehabilitacji osób niesłyszących po wszczepieniu implantu ślimakowego dla prof. H. Skarżyńskiego i zespołu

Nagroda Fundacji Św. Stanisława Kostki „Złote Serce Śląska" dla prof. Henryka Skarżyńskiego za zasługi w leczeniu osób z całkowitą głuchotą w Polsce

1994

Nagroda „Honorowy Srebrny As" dla prof. H. Skarżyńskiego przyznana przez Polish Promotion Corporation

1993

Nagroda Polskiego Klubu Biznesu dla prof. H. Skarżyńskiego za „Wydarzenie medyczne roku 1992"

Tytuł „Warszawiak Roku 1992" za wydarzenie roku przyznany dla prof. H. Skarżyńskiego w plebiscycie czytelników Ekspresu Wieczornego i telewidzów Warszawskiego Ośrodka Telewizyjnego

Nagrody i wyróżnienia dla prof. H. Skarżyńskiego przed utworzeniem IFPS

1985

Nagroda w Ogólnopolskim Konkursie Naukowym im. Tytusa Chałubińskiego dla prof. H. Skarżyńskiego

1983

1983 - 2000 czterokrotna nagroda Rektora Akademii Medycznej w Warszawie dla prof. H. Skarżyńskiego

Nagroda Naukowa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Otolaryngologów Chirurgów Głowy i Szyi im. prof. Jana Miodońskiego dla prof. H. Skarżyńskiego

1978

Brązowy Medal za Zasługi dla Obronności Kraju dla prof. H. Skarżyńskiego

Srebrny Eskulap w Konkursie Studenckim Primi Inter Pares

1977

Brązowy Krzyż Zasługi dla prof. H. Skarżyńskiego

Od 20 lat naszej działalności ściśle współpracujemy z naukowcami różnych dziedzin na całym świecie. Na organizowanych przez nas licznych konferencjach, sympozjach, warsztatach gościliśmy m.in:

Ivan I.	Ababii	Mołdawia	Ilona	Anderson	Austria	Elspeth	Bailey	Wielka Brytania
Daniel	Abad Castel Ruiz	Hiszpania	Lena	Anmyr	Szwecja	Vigen	Bakhshinyan	Rosja
Susan	Abdi	Iran	Lucien	Anteunis	Holandia	Daniella	Bakker	Holandia
Björn	Åberg	Szwecja	Mikulec	Anthony	USA	Massimo	Balbi	Włochy
Adegbite Sheriff	Abidemi	Nigeria	Patrick	Antonelli	USA	Douglas	Baldwin	Szwajcaria
Rachel	Abramsohn	Izrael	Viktoriya	Aratovska	Ukraina	Thomas	Balkany	USA
Salisu	Abubakar D.	Nigeria	Sue	Archbold	Wielka Brytania	J. Manuel	Ballesteros	Hiszpania
Oliver	Adunka	USA	José Pérez	Arcos	Hiszpania	Manohar	Bance	Kanada
Mathias	Aeberhardt	Szwajcaria	Irina	Arechvo	Litwa	Shilpi	Banerjee	USA
Tânia	Afonso	Portugalia	Sayfutdin	Arifov	Uzbekistan	Yan	Bao	Chiny
Bulent	Agirdir	Turcja	Laure	Arnold	Wielka Brytania	Jose Juan	Barajas de Prat	Hiszpania
Ratna Anggraeni	Agustian	Indonezja	Nenad	Arsovic	Serbia	Maurizio	Barbara	Włochy
Funda	Akar	Turcja	Françoise	Artieres	Francja	Manuel Tomas	Barberan	Hiszpania
Kakigi	Akinobu	Japonia	Franca	Artioli	Włochy	Gabriel Rodríguez	Baró	Hiszpania
Ferda	Aktas	Turcja	Ravikumar	Arunachalam	Indie	Tan	Barrie	Australia
Mohammed S.	Al - Attallah	Arabia Saudyjska	Diana	Arweiler-Harbeck	Niemcy	David	Barrs	USA
Hamad S.	Al – Muhaimeed	Arabia Saudyjska	Inryu	Asano	Japonia	Heinz	Bartik	Austria
Murad	Al Momani	Arabia Saudyjska	Antje	Aschendorff	Niemcy	Roberto	Bartoli	Włochy
Mohsen	Al Soqairy	Arabia Saudyjska	Peter	Aschroft	Wielka Brytania	Margarita	Bartolomé	Hiszpania
Alfredo	Albalat Miralles	Hiszpania	Lena	Asker-Arnason	Szwecja	Figen	Basar	Turcja
Suhaib	Al-Bargothi	Austria	Ismet	Aslan	Turcja	Alessandro	Bassi	Włochy
Nasser A.	Albraik	Arabia Saudyjska	Anita	Aspaas	Norwegia	Marta	Bastarrica	Hiszpania
Agustin	Alcalá	Hiszpania	Thitiya	Assavajindawat	Tajlandia	Keith	Batchelder	USA
Ivan	Aleschyk	Białoruś	Nalan	Atac	Turcja	Çaglar	Batman	Turcja
Hawazen	Al-Hamdan	Arabia Saudyjska	Ahmet	Atas	Turcja	Roman	Batrakov	Rosja
Fulwah	AlHargan	Arabia Saudyjska	Sinan	Atmaca	Turcja	Rolf-Dieter	Battmer	Niemcy
Hussein	Mohamedrashid Ali	Kenia	Joseph	Attias	Izrael	Wolf-Dieter	Baumgartner	Austria
Hakim	Aliouane	Algieria	Gennaro	Auletta	Włochy	Yildirim	Bayazit	Turcja
Seyhan	Alkan	Turcja	Paul	Avan	Francja	Erich	Bayer	Niemcy
Mariam	Alkandari	Kuwejt	Aida	Avinoa Arias	Hiszpania	Elif	Baysar	Turcja
John H. J.	Allum	Szwajcaria	P.Tran	Ba Huy	Francja	Srinivas Rao	Bayya	Indie
Carlos	Almodovar	Hiszpania	Erwin	Baas	Holandia	Fabrice	Beal	Austria
Abdulaziz	Al-Shamekh	Arabia Saudyjska	Gregorio	Babighian	Włochy	Jean-Pierre	Bebear	Francja
Senay	Altinyay	Turcja	Natalia	Babych	Ukraina	Sabina	Bednarz	Niemcy
Ana	Alvarenga	Portugalia	Tekin	Bağlan	Turcja	Robert	Behr	Niemcy
María	Alvarez-Morujo Suárez	Hiszpania	Lyudmila	Bagrii	Ukraina	Elvira	Beicheva	Rosja
Wafaa	Alyazeedi	Katar	Heike	Bagus	Niemcy	Cilia	Beijk	Holandia
Antoinette	am Zehnhoff-Dinnesen	Niemcy	Steen	Bahne Madsen	Norwegia	Anne	Beiter	Australia

Faycal	Belbekri	Algieria	Dirk	Brechtelsbauer	Niemcy	Tomas	Chal	Austria
Erol	Belgin	Turcja	Goran	Bredberg	Szwecja	Michele	Chantal Kabatsi	Uganda
Michel	Beliaeff	Francja	Oleksandr	Bredun	Ukraina	Robert	Charachon	Francja
Paul	Bell	Australia	Martina	Brendel	Niemcy	Panayi	Charalambos	Cypr
Oleg	Belov	Rosja	Jeroen	Briaire	Holandia	Paul	Checkley	Wielka Brytania
Rumen	Benchev	Bułgaria	Elisa	Briccola	Włochy	Valery	Chekan	Białoruś
Nina	Bendahl	Szwecja	Robert	Briggs	Australia	Hassan	Chelly	Maroko
Abdelhamid	Bénia	Algieria	John	Briggs	Wielka Brytania	Doug	Chen	USA
Fernando	Benito	Hiszpania	Stefan	Brill	Niemcy	Igor	Chernushevich	Rosja
Abdelkader	Benjilali	Maroko	Bonnie	Brinton	USA	Jacques	Cherpillod	Szwajcaria
Aasma	Benjilali	Maroko	Julie	Brinton	Wielka Brytania	Alexander	Chibike	Nigeria
Ruud	Bente Marie	Norwegia	Fuad	Brkic	Bośnia i Hercegowina	Svetlana	Chibisova	Rosja
Igor	Bereznyuk	Ukraina	Stanislav	Bronyakin	Rosja	Ezihe Samson	Chimaeze	Nigeria
Volodymyr	Bereznyuk	Ukraina	Richard	Brook	Wielka Brytania	Charlotte	Chiong	Filipiny
Francois	Bergeron	Kanada	Stephen	Broomfield	Wielka Brytania	Edgar	Chiossone	Wenezuela
Tommie	Bergman	Australia	Berit	Brørby	Norwegia	Juan	Chiossone	Wenezuela
Pia	Berkman	Szwecja	Iain	Bruce	Wielka Brytania	Kylie	Chisholm	Australia
Mira	Berlin	Izrael	Aurélie	Brunel	Francja	Jin-Ho	Cho	Korea Południowa
María Jesús	Bernardo	Hiszpania	Edith	Brunner-Nill	Szwajcaria	Teresa	Cifarelli	Włochy
Erik	Berninger	Szwecja	Jovan	Bubalo	Serbia	Ayca	Ciprut	Turcja
Bodo	Bertram	Niemcy	Andreas	Büchner	Niemcy	Elke	Claeys	Belgia
Christopher	Bertrand	Szwajcaria	Bilgehan	Budak	Turcja	Margaret	Clark	Australia
Ghazi	Besbes	Tunezja	Gavin	Buddis	Szwajcaria	Graeme	Clark	Australia
Geraldine	Bescond	Francja	Roberta	Buhagiar	Wielka Brytania	Jackie	Clark	USA
Takem E.	Besosng Lucy	Kamerun	Nora	Buller	Izrael	Pedro	Claros	Hiszpania
Gabriella	Betton	Wielka Brytania	Marie	Bunne	Szwecja	Maria Antonia	Claveria	Hiszpania
Thomas	Beushausen	Niemcy	Sergey	Buravkov	Rosja	Pauline	Cobbold	Wielka Brytania
Jane	Bevan	Wielka Brytania	Elaine	Burke	Wielka Brytania	Jane	Cockburn	Australia
Maria Cecilia	Bevilacqua	Brazylia	Ora	Burkley-Halevy	Szwajcaria	Martine	Coene	Belgia
Andy	Beynon	Holandia	Natalia	Burova	Ukraina	Arnaud	Coez	Francja
Natallia	Bialiayeva	Białoruś	Michael	Buschermöhle	Niemcy	Laurent	Coffinet	Francja
Anja	Biedermann	Austria	Richard	Bussieres	Kanada	Gilles	Cognat	Francja
Slavomir	Biedron	Niemcy	Jekaterina	Byckova	Litwa	Claudio	Cola	Włochy
Sally	Biggs	Wielka Brytania	Edwars	Byrne	Australia	Natalia	Coll	Hiszpania
Pierre	Bigoroux	Francja	Miguel	Caballero	Hiszpania	Lionel	Collett	Francja
Taha	Bin Ali Malibari	Arabia Saudyjska	Bernie	Caessens	Belgia	Richard	Collette	USA
Markus	Binzer	Niemcy	Denise	Cafarelli Dees	Wielka Brytania	Evelyne	Colleye	Belgia
Marianne	Bjarås	Norwegia	Ham	Cai	Chiny	Jose	Colmenarez	Wenezuela
Eva	Bjureus Harris	Norwegia	Vincenzo	Calabrese	Włochy	Nicola	Conci	Włochy
Bas	Bloem	Holandia	Manuela	Calderón	Hiszpania	Frans	Coninx	Niemcy
Charles D.	Bluestone	USA	Albert	Calva Vega	Hiszpania	Marjolein	Coppens	Holandia
Carlos	Boccio	Argentyna	Maria	Cameron	Wielka Brytania	Leopoldo	Cordero	Argentyna
Ralf	Boerboom	Holandia	Kathleen C. M.	Campbell	USA	Victor	Correia	Portugalia
Maria Soledad	Boleas	Hiszpania	Carlos	Campos	Brazylia	Marcel	Cosgarea	Rumunia
Chris	Bones	Wielka Brytania	Tim	Campos	USA	Orozimbo A.	Costa Filho	Brazylia
Francesca	Bonfioli	Włochy	Jose Carlos	Canadas	Hiszpania	Stan	Cotulbea	Rumunia
Sabine	Bonora	Austria	Andrea	Canale	Włochy	Chris	Coulson	Wielka Brytania
Tinne	Boons	Belgia	Harun	Cansız	Turcja	Robert	Cowan	Australia
Gaynor	Booth	Wielka Brytania	Helene	Cao Van	Szwajcaria	Sebastian	Cozma	Rumunia
Oleg	Borysenko	Ukraina	Edmond	Capcelea	Australia	Catherine	Creaser	Kanada
Arjan	Bosman	Holandia	Elena	Cappellaro	Włochy	Elizabeth	Cronin	Wielka Brytania
Suzy	Bossart	Szwajcaria	Didier	Caron	Francja	Catherine	Crouzier	Francja
Meri	Bosseva	Bułgaria	Susanne	Carstensen	Dania	Andrew	Cruise	Wielka Brytania
Carmen Perez	Botella	Hiszpania	Ettore	Cassandro	Włochy	Yvonne	Csanyi	Węgry
Ibrahim	Bouchataoui	Belgia	Jan	Casselman	Belgia	Domenico	Cuda	Włochy
Nourredine	Bouchenaffa	Algieria	Luis	Castel Branco	Portugalia	Helen	Cullington	Wielka Brytania
Farid	Boudjenah	Algieria	Gianluca	Castelnuovo	Włochy	Carlos	Curet	Argentyna
Sophia	Bourenane	Algieria	Laura	Cavalle	Hiszpania	Sarah	Cuypers	Belgia
Daniella	Bouvet	Włochy	Paolo	Cavazzuti	Włochy	Cécile	Czakja	Francja
Patrick J.	Boyle	Wielka Brytania	Carlos	Cenjor	Hiszpania	Abeir	Dabbous	Egipt
Joanna	Brachmaier	Austria	Javier	Cervera Paz	Hiszpania	Burhan	Dadas	Turcja
Susanne	Braun	Niemcy	Fikret	Cetik	Turcja	Stephanie	Daemen	Belgia

Claudio	D'Agosto	Brazylia
Per Otto R.	Dahl	Norwegia
Danillo	Dall'Olio	Włochy
John	Dalli	Malta
James	Dalton	Australia
Lee	Dan	USA
Karl	Danielsson	Szwecja
Svetlana	Dankuc	Serbia
Dragan	Dankuc	Serbia
Jürgen	Danzer	Austria
Sandra	Däppen	Szwajcaria
Gill	Datta	Wielka Brytania
Rene	Dauman	Francja
Susan	Davies	Wielka Brytania
Elgan	Davies	Wielka Brytania
Elizabeth	Davies-Neal	Wielka Brytania
Adrian	Davis	Wielka Brytania
Noëlle-Anne	Day	Szwajcaria
Stefan	Dazert	Niemcy
Katia	de Almeida	Brazylia
Lisa	de Bold	USA
Thierry	de Catheu	Francja
Victor López	de Haro	Hiszpania
Marianne	de Maeyer	Belgia
Eugenio	de Martini	Włochy
Han	de Min	Chiny
Leo	de Raeve	Belgia
Sara	de Torres Lera	Hiszpania
Eddy	de Vel	Belgia
Anna Maria	de Vincentis	Włochy
Harriët	de Vries	Holandia
Maaike	de Vrijer	Holandia
Kemal	Deger	Turcja
Vincenzo	Della Mea	Włochy
Antonio	Della Volpe	Włochy
Edward	Demicoli	Belgia
Barbara	Densert	Szwecja
Ove	Densert	Szwecja
Andrew	Denver	Australia
Roman	Denysenko	Ukraina
Huseyin	Dere	Turcja
Verena	Derganc	Austria
Marielle	Deriaz	Szwajcaria
Christian	Desloovere	Belgia
Jolien	Desmet	Belgia
Ognian	Despotov	Bułgaria
Attila	Deszo	Wielka Brytania
Patrick	d'Haese	Austria
Hilde	d'Hont	Belgia
Ingeborg	Dhooge	Belgia
Giuseppe	Di Trapani	Włochy
Svetlana	Diacova	Mołdawia
Vicente	Diamante	Argentyna
Javier	Díaz	Hiszpania
Iuliia	Dieieva	Ukraina
Marc	Diensthuber	USA
Nilgun	Dikmen	Turcja
Gottfried	Diller	Niemcy
Norbert	Dillier	Szwajcaria
Harvey	Dillon	Austria
Nadezda	Dimic	Serbia
Pavel	Dimov	Bułgaria
Gertjan	Dingemanse	Holandia
Gregor	Dittrich	Niemcy
Julia	Dlugaiczyk	Niemcy
Robert	Dobie	USA
Nada	Dobrota-Davidovic	Rosja
Liv Kari	Doesen	Norwegia
Erika	Dolinesk	Słowenia
Agnes	Doorduin	Holandia
Michael F.	Dorman	USA
Chen	Doug	USA
Mylene	Drapeau	Kanada
Colin L. W.	Driscoll	USA
Petar	Drviš	Chorwacja
Candice	du Sart	Wielka Brytania
Issahalq	Duah Mohammed	Ghana
Christian	Dubreuil	Francja
Louise	Duchesne	Kanada
Gilles	Ducourtil	Francja
Evita	Dudare	Łotwa
John	Durrant	USA
Chris	Durst	Wielka Brytania
Petra	Dytrych	Czechy
Karin	Ebrelius-Nilsson	Szwecja
Jacob	Economides	Francja
Lennart	Edfeldt	Szwecja
Asher	Efrati	Izrael
Ronit	Efrati	Izrael
Martin	Eisendle	Austria
Tamer	El Shahat	Arabia Saudyjska
Claus	Elberling	Dania
Ilse	Elen	Belgia
Josef	Elidan	Izrael
Mia	Enayatollah	Szwecja
Renate	van den Ende	Holandia
Ibrahim	Ercan	Turcja
Arnold	Erdsiek	Niemcy
Adil	Eryilmaz	Turcja
Gunnar	Eskilsson	Szwecja
Barbara	Esser-Leyding	Niemcy
Warren	Estabrooks	kanada
Manuel	Estévez García	Hiszpania
Bronwyn	Evans	Australia
Julie	Eyles	Wielka Brytania
Kerstin	Eyrich	Szwajcaria
David A.	Fabry	USA
Francesco	Faiella	Włochy
Carol	Fairless	Wielka Brytania
Karolina	Falkenius Schmidt	Szwecja
Zsolt Gyula	Farkas	Węgry
Richard	Fazekas	Węgry
Yekaterina	Fedorova	Kazachstan
Vladimir.	Fedoseev	Rosja
Jan	Feenstra	Holandia
Liang	Fenghe	Chiny
Maria M.	Fernandez de Pinedo	Hiszpania
Elena	Fernandez Pascual	Hiszpania
Pierre	Ferron	Kanada
Silvia	Filimon	Rumunia
Roberto	Filipo	Włochy
Roman	Fishchuk	Ukraina
Alec	Fitzgerald O'Connor	Wielka Brytania
Julia	Fleidl	Austria
Randi	Flesland	Norwegia
Marc	Flynn	Szwajcaria
Sebastian	Foidl	Austria
Maarten	Foppes	Rumunia
John	Ford	Wielka Brytania
Todd	Fortune	USA
Johanne Dahl	Fossen	Norwegia
Brigitte	Franck	Dania
Barbara	Franklin	USA
Marek	Franta	Słowacja
Bernard	Fraysse	Francja
Rolien	Free	Holandia
Klemens	Frei	Austria
Anders	Freijd	Szwecja
Francesco	Freni	Włochy
Henning	Frenzel	Niemcy
Jana	Frey	Niemcy
Vitaly	Fridman	Rosja
Johannes H. M.	Frijns	Holandia
Carolin	Frohne-Buechner	Niemcy
Adrian	Fuente	Chile
Katrin	Fürst	Niemcy
Dejan	Gacesa	Rosja
Lorenzo	Gaddoni	Włochy
Lutz	Gaertner	Niemcy
Jean-Pierre	Gagné	Kanada
Francesco	Galletti	Włochy
Juan E.	Gallo	Argentyna
Lelio	Gallo	Włochy
Patrick	Galloo	Belgia
Ray	Gamble	USA
Zurab	Gamgebeli	Gruzja
George	Ganiatsas	Grecja
Noël	Garabédian	Francja
David	Garcia	Hiszpania
Javier	Garcia	Hiszpania
Jose Lopez	Garcia de Muro	Hiszpania
Ramón	García Gómez	Hiszpania
Pierre	Garin	Belgia
Gema	Garmendia Merino	Hiszpania
Carolyn	Garnham	Wielka Brytania
Ekaterina	Garova	Rosja
Jean	Gascon	Kanada
Michael	Gat	Izrael
Marit	Gaudernack	Norwegia
Khaydarova	Gavkhar	Uzbekistan
Iurii	Gavrylenko	Ukraina
Elise	Gazzano	Francja
Lisbeth	Gede	Dania
Géraldine	Geffriaud	Francja
Madalina	Georgescu	Rumunia
Jean-Marc	Gerard	Belgia
Imre	Gerlinger	Węgry
Petra	Gerrits	Holandia
Khalid	Ghaith	Niemcy
Rabea	Ghanem	Algieria
Lili	Ghassemi	Iran
Nadia	Giarbini	Włochy
Andrea	Gibbons	Australia
Peter	Gibson	Australia
Naomi	Gibson	Nowa Zelandia
Rene H.	Gifford	USA
Mariann	Gjervik Heldahl	Norwegia
Annamaria	Gocea	Rumunia
Benoit	Godey	Francja
André	Goedegebure	Holandia
Borislav	Gogusevski	Macedonia
Tatiana	Golubok-Abyzova	Ukraina
Justo	Gomez	Hiszpania
Mehmet	Gonultas	Holandia
Paul	Goverts	Belgia
Theo	Goverts	Holandia
Serafín	Sánchez Gómez	Hiszpania
Egle	Gradauskine	Litwa
John	Graham	Wielka Brytania
Heike	Grahlow	Szwajcaria
Ferdinando	Grandori	Włochy
Mary	Grasmeder	Wielka Brytania
Anders	Green	Szwecja
Jeff	Greiner	USA
Alois	Griesser	Austria
Marian	Groma	Słowacja
Finn	Grønset	Norwegia
Anton	Gros	Słowenia
Manfred	Gross	Niemcy
Linda	Grugel	Niemcy
Olena	Grushchenko	Ukraina
Ivan	Grynko	Ukraina
Wolfgang	Gstöttner	Niemcy
Maria C.	Guarnaccia	Włochy
Francois	Guerin	Francja
Letizia	Guerzoni	Włochy
Jérémie	Guignard	Szwajcaria
Plaza	Guillermo	Hiszpania
Lidia	Guimaraes	Portugalia
Yahya	Guldiken	Turcja
Aleksandr	Gunenkov	Rosja
Alpin	Güneri	Turcja
Gabriela	Güntherodt	Szwajcaria
Bülent	Gürsel	Turcja
Teimuraz	Gvelesiani	Rosja
Giedrius	Gylis	Litwa
Ann-Charlotte	Gyllenram	Szwecja
Inese	Gzibovska	Łotwa
Khalid A.	Hadi Hassn	Katar
Daniel	Hajioff	Wielka Brytania
James W.	Hall III	USA
Matt	Haller	USA
Volkmar	Hamacher	Szwajcaria
Abdullah	Hamad Bin Zaraa	Arabia Saudyjska
Rogerio	Hamerschmidt	Brazylia
Elizabeth	Hamilton	Wielka Brytania
Annemiek	Hammer	Holandia
Valtonen	Hannu	Finlandia
Jitendra Mohan	Hans	Indie
Katie	Hanvey	Wielka Brytania
Wilma	Harnisch	Niemcy
Suzanne	Harrigan	Wielka Brytania
Margaret	Harriott	Wielka Brytania
Richard	Harris	USA
Mokthar	Hasbellaoui	Algieria
Stavros	Hatzopoulos	Włochy
Rudolf	Hausler	Szwajcaria
Yvonne	Havers	Niemcy
Jonathan	Hazell	Wielka Brytania
Annelen	Hedin	Szwecja
Anne	Heian	Norwegia
Angelika	Heinze	Austria
kornelia	Helberg	Niemcy
Annina	Helenius	Szwecja
Ute	Hellmuth-Zweyer	Austria
Jan	Helms	Niemcy
Wenche	Helsingeng	Norwegia
Lise	Henderson	Wielka Brytania
Tina	Hendriksen	Dania
Lise	Henningsen	Dania
Cecilia	Henricson	Szwecja
Leif	Hergils	Szwecja
Laurent	Hermoye	Norwegia
Lourdes	Hernandez Bilbao	Hiszpania
Lotte	Hernvig	Dania
Dagmar	Herrmanova	Francja
Gerhard	Hesse	Niemcy
Horst	Hessel	Niemcy
Matthias	Hey	Niemcy
Jed	Hidoussi	Katar
Bernhard	Hiermayer	Austria
Russell	Higgs	Wielka Brytania
Minka	Hildesheimer	Izrael
Roldand	Hilgers	Szwajcaria
Anke	Hirschfelder	Niemcy
Timo P.	Hirvonen	Finlandia
Ibrahim Mehmet	Hizalan	Turcja
Klaus	Hoch	Szwajcaria
Ingeborg	Hochmair	Austria
Erwin	Hochmair	Austria
Sabine	Hochmuth	Niemcy
Thomas	Hocke	Niemcy
Hans	Hoeve	Holandia
J.R.	Hof	Holandia
Alexander	Hofer	Austria
Katrin	Hoffmann	Niemcy
Volker	Hohmann	Niemcy
Else Marie	Høie	Norwegia
Kajsa-Mia	Holgers	Szwecja
Julia	Holleis	Austria
Rick	Holliday-Smith	Australia
Martin	Holm	Szwajcaria
Jitka	Holmanova	Czechy
Dorte	Holst	Dania
Linda	Hood	USA
Ulrich	Hoppe	Niemcy
Ursula	Horsch	Niemcy
Wiebe	Horst	Holandia
Bernd	Hose	Szwajcaria
Gijs	Hoskam	Holandia
William F.	House	USA
Ibrahim	Houssam	Francja
Scott	Howells	Australia
Mikalai	Hreben	Białoruś
Chuan-Jen	Hsu	Tajwan
Qi	Huang	Chiny
Alicia	Huarte	Hiszpania
Maria	Huber	Austria
Daisy	Huenefeld	Niemcy
Kenneth	Hugdahl	Norwegia
Kathryn	Hughes	Australia
Wendy	Huinck	Holandia
Adnan Ali H. Al.	Humaidi	Arabia Saudyjska
Kerttu	Huttunen	Finlandia
Elke	Huysmans	Holandia
Antti	Hyvärinen	Szwecja
Maryna	Ianenska	Ukraina
Titus Sunday	Ibekwe	Nigeria
Tina	Ibertsson	Szwecja
Alexei	Iltchenko	Austria
Paula	Incerti	Australia
Adelaida	Iorgulescu	Rumunia
Ignacio	Isasa	Hiszpania
Sami S.	Ismail	Arabia Saudyjska
Neringa	Ivoskiene	Litwa
Satoshi	Iwasaki	Japonia
Oksana	Iznar-Bogdanova	Ukraina
Andre	Izosimov	Rosja
Pulkkinen	Jaakko	Finlandia
Greg Eigner	Jablonski	Norwegia
Kim	Jackson	USA
Hilde	Jacobs	Belgia
Meymaneh	Jafari	Iran
Timea	Jakab	Węgry
Tatjana	Jakusik	Białoruś
Chris	James	Francja
Sofie	Jansen	Belgia
Jan	Janssen	Australia
Thomas	Janssen	Niemcy
Suradet	Jaruchinda	Tajlandia
Margaret	Jastreboff	USA
Pavel	Jastreboff	USA
Simone	Jeha	Australia
Herman A.	Jenkins	USA
Soeren	Jensen	Dania
Ingela	Jernberg	Szwecja
Charlotte T.	Jespersen	Dania
Ye	Jiang	Chiny
Nicolai	Jochen	Szwajcaria
Lu-Ming	Joffo	Wielka Brytania
Håkan	Johannesson	Szwecja
Katrine	Johannsen	Dania
Peter	Johansson	Szwecja
Krister	Johansson	Szwecja
Ulrika	Johansson	Szwecja
Madeléne	Johansson	Szwecja
Galina	Jokovic	Serbia
Claude	Jolly	Austria
Erika	Jongsma	Holandia
Gert	Joseph	Niemcy
Maja	Jovanovic	Czarnogóra
Eulalia	Juan Pastor	Hiszpania
Adrian	Juffs	Wielka Brytania
Friederike	Junge	Niemcy
Dirk	Junius	Niemcy
Zuzana	Kabatova	Słowacja
Zdenek	Kabelka	Czechy
Bar	Kahr	Turcja
Alexander	Kalashnikov	Rosja
Tayyar	Kalcioglu	Turcja
Regula	Kamber Kohler	Szwajcaria
Muzaffer	Kanlikama	Turcja

Adnan	Kapidzic	Bośnia i Hercegowina
Daniel Michael	Kaplan	Izrael
Eyüp	Kara	Turcja
Emin	Karaman	Turcja
Hanin	Karawani	Izrael
Todor	Karchev	Bułgaria
Stelios	Kareclas	Cypr
Jasmina	Karic	Serbia
Gulnora	Karimova	Uzbekistan
Alexandre	Karkas	Francja
Eva	Karltorp	Szwecja
Lalida	Kasemsuwan	Tajlandia
Margaret	Kasimatis	USA
Neeraj	Kasliwal	Indie
Michele	Kaufmann-Meyer	Szwajcaria
Stefan	Kaulitz	Niemcy
Barinder	Kaur	Indie
Michael	Kavanagh	Australia
David	Kaylie	USA
Klaus	Kayser	Niemcy
Joakim	Kedbrant	Szwecja
Gitte	Keidser	Austria
Rosie	Kentish	Wielka Brytania
Kristin	Kerkhofs	Belgia
Pia	Keskinen Rasmussen	Szwecja
Lizet	Ketelaar	Holandia
Iva	Kevanishvili	Gruzja
Lobna Hamed	Khalil	Egipt
Iqbal	Khan	Wielka Brytania
Jamol	Kholmatov	Tadżykistan
Oleg	Khorov	Białoruś
Otari	Khurtislava	Rosja
Jan	Kiefer	Niemcy
Kateryna	Kilbas	Ukraina
Paul	Kileny	USA
Matthijs	Killian	Belgia
Jeehyun	Kim	Australia
Chong-Sun	Kim	Korea Południowa
Jennifer	Kingfield	USA
Herman	Kingma	Holandia
Trifon	Kiratzidis	Grecja
Tayfun	Kirazli	Turcja
Gunay	Kirkim	Turcja
Mete	Kiroglu	Turcja
Ligija	Kise	Łotwa
Liat	Kishon - Rabin	Izrael
Anna	Kisina	Rosja
Jozsef Géza	Kiss	Węgry
Andrea	Kleine Punte	Belgia
Thomas	Klenzner	Niemcy
Marlies	Knipper	Niemcy
Frank	Koall	Austria
Viktor	Koci	Austria
Thomas	Koelewijn	Holandia
Izumi	Koizuka	Japonia
Michael	Kolbitsch	Austria
Birger	Kollmeier	Niemcy
Zoran	Komazec	Serbia
Martin	Kompis	Szwajcaria
Marina	Kondratyeva	Rosja
Christine	Kongsmark	Dania
Sergiy	Konovalov	Ukraina
Alejandra	Kontides	Argentyna
Inna	Koroleva	Rosja
Stavros	Korres	Grecja
Anne Marit R.	Korvald	Norwegia
Anatoliy	Kosakovskyy	Ukraine
Julie	Kosaner	Wielka Brytania
Rade	Kosanovic	Serbia
Miroslav	Kosek	Czechy
Nasser	Kotby	Egipt
Voitto	Kotti	Szwecja
Mehmet	Koyuncu	Turcja
Matjaz	Krajnc	Słowenia
Andrej	Kral	Niemcy
Sophia	Kramer	Holandia
Erica	Kramer	Szwajcaria
Fabian	Kraus	Niemcy
Silvia	Krempaska	Słowacja
Andreas	Krenmayr	Austria
Serge	Kriek	Holandia
Leonid	Kriksunov	Izrael
Kristian	Krochel	Niemcy
Stefanie	Kröger	Niemcy
Carmen	Kronawettleitner-Berger	Austria
Jona	Kronenberg	Izrael
Eliana	Krstic	Chorwacja
Aleksandr	Kruglov	Rosja
Katrin	Kruustuk	Estonia
Francis	Kuk	USA
Aliaksandr	Kulahin	Białoruś
Sanjeev	Kumar	Indie
A. Ravi	Kumar	Indie
Kuncho	Kunev	Bułgaria
Joachim	Kunze	Niemcy
Elena	Kurbatova	Rosja
Sandra	Kuske	Łotwa
Petra	Kuss	Austria
Anastasya	Kuzmina	Kazachstan
Alina	Kuzminiene	Litwa
George	Kyriafinis	Grecja
Samia	Labassi	Francja
Mélanie	Laferriere	Kanada
Kyösti	Laitakari	Szwecja
Maria	Lalayants	Rosja
Kasemsuwan	Lalida	Tajlandia
Abdelkrim	Lamrani	Maroko
Emma	Landolfi	Włochy
Margreet	Langereis	Holandia
Morten	Langrind	Norwegia
Simon	Lansbergen	Holandia
Alec	Lapira	Malta
Ariane	Laplante-Lévesque	Dania
Ritva	Lappi	Finlandia
Louis	Lareng	Francja
Carla	Laria	Włochy
Luis	Lassaletta	Hiszpania
Roland	Laszig	Niemcy
Einar	Laukli	Norwegia
Michael	Laurac	Francja
Mark	Laureyns	Belgia
Anne	Lavanchy	Szwajcaria
Patrick	Lawless	Australia
Helen	Lay	Wielka Brytania
Ambrose	Lee	Kanada
Dan	Lee	USA
Rens	Leeuw	Holandia
Philippe	Lefebvre	Belgia
Philippe	Lefebvre	Belgia
Ernst	Lehnhardt	Niemcy
Monika	Lehnhardt	Niemcy
Lucas	Lehning	Niemcy
Johan Martin	Leikvoll	Norwegia
Minoo	Lenarz	Niemcy
Thomas	Lenarz	Niemcy
Sabrina M.	Lenglet Ihaddadene	Szwajcaria
Barbara	Lesar	Słowenia
Emmanuel	Lescanne	Francja
Eugenijus	Lesinskas	Litwa
Anke	Lesinski-Schiedat	Niemcy
Dragana	Lesvic Todosijevic	Serbia
Anastasya	Levaya-Smaliak	Białoruś
Haya	Levi	Izrael
Sergey	Levin	Rosja
Valérie	Levy	Francja
Maria Jose	Libano Achaerandio	Hiszpania
Riccardo	Licari	Szwajcaria
Chantal	Ligny	Belgia
Ritwa	Liljeblad	Szwecja
Giorgio	Lilli	Włochy
Genevieve Lina	Granade	Francja
Nina	Lindén	Szwecja
Sture	Lindholm	Szwecja
Leonid	Litvak	Francja
Maxim	Litvak	Rosja
Wei	Liu	Szwecja
André	Lodwig	Niemcy
Andreas	Loechen	Norwegia
Ole	Logager	Dania
Louise	Loiselle	USA
Loiselle	Louise	USA
Natalie	Loundon	Francja
Karolina	Löwgren	Szwecja
Jacqueline	Lozachmeur	Francja
Liina	Luht	Estonia
Karin	Lundin	Szwecja
Michal	Luntz-Kaminski	Izrael
Leena	Luostarinen	Finlandia
Linda	Luxon	Wielka Brytania
Alica	Luzakova	Słowacja
Olga	Lysenko	Rosja
Gitte	Maagensson	Dania
Sandra	Mabbett	Wielka Brytania
Jane	Madell	USA
Jacques	Magnan	Francja
Vincenzo	Magnavita	Włochy
Lennart	Magnusson	Szwecja
Waleed	Mahdy	Arabia Saudyjska
Andrew	Makarin-Kibak	Białoruś
Liudmila	Makaryna-Kibak	Białoruś
Khaybulla	Makkayev	Rosja
Patrizia	Mancini	Włochy
Manoj	Manikoth	Indie
Alfred W.	Mann	USA
Manuel	Manrique	Hiszpania
Anne-laure	Mansbach	Belgia
Nikolaos	Marangos	Niemcy
Jorge	Marcedo	Portugalia
Daniele	Marchionni	Włochy
Jaime	Marco	Hiszpania
Jose	Marcos Calle	Hiszpania
Dzmitry	Marcul	Białoruś
Atef	Marey	Kuwejt
Felisberto	Maricato	Hiszpania
Alin	Marin	Rumunia
Eugénie	Mariuzzo	Francja
Tatiana	Markova	Rosja
Jans	Marleen	Belgia
Borut	Marn	Chorwacja
Tatjana	Marquardt	Szwajcaria
Josephine	Marriage	Wielka Brytania
Andrew	Marshall	Wielka Brytania
Jane	Martin	Wielka Brytania
Norberto	Martinez	Filipiny
Jose	Martinez	Hiszpania
Pilar	Martinez Barbarin	Hiszpania
Brunhilde	Martini	Austria
Alessandro	Martini	Włochy
Julieta	Martins	Portugalia
Christian	Martu	Rumunia
Vasile Dan	Martu	Rumunia
Saji	Maruthurkkara	Indie
Ivan	Matela	Rosja
Julie	Mather	Wielka Brytania
Nathalie	Mathias	Francja
Ranji	Mathivanar	Australia
David	Matison	Australia
Age	Matre	Norwegia
Herbert	Mauch	Szwajcaria
Birgit	May-Mederake	Niemcy
Roxana	Mazilu	Rumunia
Birgit	Mazurek	Niemcy
Alain	Mazzuchelli	Francja
Sonelle	Mc Donald	Wielka Brytania
Wendy	McCracken	Wielka Brytania
Thomas	McDonald	USA
Sonelle	McDonald	Wielka Brytania
Viktorija	McDonell	Litwa
Mark	McNeilly	Wielka Brytania
David	McPherson	USA
Cem	Meco	Turcja
Raymond	Mederake	Niemcy
Michela	Medved	Słowenia
Wadhera	Meenakshi	Indie
Olga	Melnyk	Ukraina
Shirley	Mencher	Kanada
George	Mencher	Kanada
Cyrielle	Menguy	Francja
Paul	Merkus	Holandia
Abdelkader	Mezhoudi	Algieria
Lela	Migirov	Izrael
Mina	Mikic	Rosja
Branca	Mikic	Serbia
Anthony	Mikulec	USA
Neylya	Mileshina	Rosja
Sofia	Milheiras	Portugalia
Mario	Milkov	Bułgaria
David	Miller	Wielka Brytania
Dagmar	Mimrova	Czechy
Stefan	Mirchev	Bułgaria
Nadezhda	Mircheva	Bułgaria
Nuria	Miró	Hiszpania
Neville	Mitchell	Australia
Richard	Miyamoto	USA
Oleg	Mizynets	Ukraina
Daniel	Mock	Szwajcaria
Reiner	Möckel	Niemcy
Anca	Modan	Rumunia
Heinz	Moeri	Szwajcaria
Shwan	Mohamad	Wielka Brytania
S. Attallah	Mohammad	Arabia Saudyjska
Ahmad	Mohammed Abu Abat	Arabia Saudyjska
Al Soqairy	Mohsen	Arabia Saudyjska
Jürgen	Mökander	Szwecja
Elvia	Molano	Hiszpania
Eugenio	Molina	Hiszpania
Thierry	Mom	Francja
Bettina	Montaut	Francja
Luisa	Monteiro	Hiszpania
Alfonso	Moñux	Hiszpania
In Seok	Moon	Korea Południowa
Melanie	Moore	Wielka Brytania
Antoni	Morant	Hiszpania
Sylvain	Moreau	Francja
Ignacio	Moreno-Torres	Hiszpania
Constantino	Morera	Hiszpania
Michael	Morgner	Austria
David	Morris	Australia
Michael	Moser	Austria
Ludwig	Moser	Niemcy
Viktoriya	Mosina	Rosja
Viktor	Moskovchenko	Ukraina
Tova	Most	Izrael
Ali	Mourad	Białoruś
Constantine	Mourtzouhos	Grecja
Alireza	Movahedi	Iran
Vladimir	Mrdjanov	Serbia
Dejan	Mudrin	Bośnia i Hercegowina
Roland	Muehler	Niemcy
Joachim	Mueller	Niemcy
Christine	Mühlöcker	Austria
Damir	Mukhamediev	Rosja
Victoria	Mukhina	Rosja
Claudine	Muller	Luksemburg
Dirk	Mürbe	Niemcy
Andrew	Murray	Szwajcaria
Alessandra	Murri	Włochy
Frank	Musiek	USA
Jill	Mustard	Wielka Brytania
Eugene N.	Myers	USA
Sari	Mykkänen	Finlandia
Emmanuel	Mylanus	Holandia
Knut Olav	Myro	Norwegia
Rudi	Myrvete	Norwegia
Vinod	Nadig	Indie
Hemadou	Nadjib	Algieria
Salil	Nair	Wielka Brytania
Radesh K.	Najran	Wielka Brytania
Nava	Nakash	Izrael
Prepageran	Narayanan	Malezja
Firuza	Navruzshoeva	Tadżykistan
Nicole	Neben	Niemcy
Daniela	Nechojdomova	Słowacja
Julian	Nedzelski	USA
Alexandra C.	Negau	Rumunia
Maurizio	Negri	Włochy
Mihaela	Negrila	Rumunia
Adrien Katalin	Németh	Węgry
Jiro	Netzer	Austria
Katrin J.	Neumann	Niemcy
Christiane	Neuschaefer-Rube	Niemcy
Barry	Nevison	Wielka Brytania
Jérôme	Nevoux	Francja
Luis	Nicenboim	Argentyna
Håvard	Nielsen	Norwegia
Pilar	Nieto Curiel	Hiszpania
Marcel	Nikkel	Holandia
Thomas	Nikolopoulos	Grecja
Makedonka	Nikolova	Macedonia
Emma	Nilsson	Szwecja
Hiroaki	Nishida	Japonia
Richard H.	Nodar	USA
Nathalie	Noel Petroff	Francja
Waldo	Nogueira	Belgia
Peter	Nopp	Austria
Andrew	Norris	Wielka Brytania
Johan	Norrman	Szwecja
Michael	Novak	USA
Allan	Novakovich	Australia
Janusz	Nowosielski	Australia
Onyekwere G.	Nwaorgu	Nigeria
Enok	Nygaard	Norwegia
Donal	O'Dwyer	Australia
Amanda	O'Dell	Wielka Brytania
Gerard	O'Donoghue	Wielka Brytania
Erwin	Offeciers	Belgia
Fatih	Ogut	Turcja
Rosemary	O'Halpin	Irlandia
Armen	Ohanyan	Rosja
Ayari	Okamoto Ugnell	Dania
Samson	Olaifa	Nigeria
Levent	Olgun	Turcja
Steen	Olsen	Dania
Janus	Olsen	Dania
Heidi	Olze	Niemcy
George B.	Onyekwere	Nigeria
Wrill	Oosterveld	Holandia
Jane	Opie	Austria
Marit Langeland	Opsal	Norwegia
Magnus Moss	Opsand	Norwegia
Ersin	Oray	Turcja
Gertrúda	Oríšková	Słowenia
Ingeborg	Orn	Norwegia
Primitivo	Ortega	Hiszpania
César	Orús Dotu	Hiszpania
Laura J.	Orvidas	USA
Eva	Orzan	Włochy
Joerg	Osskopp	Niemcy
Paul A.	Osterhammel	Dania
Heléne	Österlin	Szwecja
Orna	Otto	Holandia

Evgeny L	Ovchinnikov	Rosja
Hanevik	Øystein	Norwegia
Nuri	Ozgirgin	Turcja
Soner	Özkan	Turcja
Özcan	Öztürk	Turcja
Mehmet Ziya	Ozuer	Turcja
Jose Luis	Padilla	Hiszpania
Alessia	Paglialonga	Włochy
Dragos	Palade	Rumunia
Zoltan	Pálfi	Węgry
Norma	Pallares	Argentyna
Silvia	Palma	Włochy
Victor	Palomar	Hiszpania
Ria	Pans	Belgia
Francesco	Panu	Włochy
Georgios	Papadelis	Grecja
Cécile	Parietti-Winkler	Francja
Lorne	Parnes	USA
Alexandru	Pascu	Rumunia
Rajesh	Patadia	Indie
Ilaria	Patelli	Włochy
Jim	Patrick	Australia
Tamara	Patrucco-Nanchen	Szwajcaria
Stavros	Patsaouras	Grecja
Hans-Wilhelm	Pau	Niemcy
Milena	Pavlovic	Serbia
Thierry	Pawelczyk	Francja
Stefaan	Peeters	Belgia
Damla	Pektas	Turcja
Marco	Pelizzone	Szwajcaria
Zhenya	Penkova	Bułgaria
Cipriana	Perederco	Rumunia
Ronen	Peretz	Izrael
Rafael	Pérez Aguilera	Hiszpania
Rosa Maria	Perez Mora	Hiszpania
Anna	Persson	Szwecja
Joerg	Pesch	Niemcy
Wolfram	Pethe	Niemcy
Serge	Petrov	Rosja
Liudmila	Petrova	Białoruś
Flurin	Pfiffner	Szwajcaria
Markus	Pfister	Niemcy
Benedicte	Philibert	Francja
Birgit	Philips	Belgia
Maryna	Piasotskaya	Białoruś
Manfred	Pieber	Austria
Markus	Pietsch	Niemcy
Michael	Pihura	Kanada
Jasmina	Pilav	Bośnia i Hercegowina
Eng Soh	Ping	Singapur
Miklós	Pintér	Węgry
Blazo	Pisaric	Serbia
Theresa	Pitt	Irlandia
Maria	Pizarro	USA
Elena	Plakhotnyk	Dania
Geoff	Plant	USA
Guillermo	Plaza	Hiszpania
Stefan	Plontke	Niemcy
Stefan	Plontke	Niemcy
Anne	Pokrzywka	Francja
Marek	Polak	Austria
Beldan	Polat	Turcja
Carlos	Pollán	Hiszpania
Vlad	Popescu	Rumunia
Rodica	Popescu	Rumunia
Adina	Popescu	Rumunia
Jowka	Popova	Bułgaria
Diana	Popova	Bułgaria
Ernst	Pöppel	Niemcy
Ray	Porter	Australia
Franco	Portillo	USA
Iurij	Poslavskyi	Ukraina
Zuzana	Pospisilova	Słowacja
Estefanía B.	Postigo	Hiszpania
Gustavo	Pradilla	Kolumbia
Natascha	Pramhas	Austria
Deepak	Prasher	Wielka Brytania
Jarka	Prihodova	Czechy
Vladimir	Primako	Białoruś
Mike	Pringle	Wielka Brytania
Rudolf	Probst	Szwajcaria
Milan	Profant	Słowacja
Vassilios	Protopappas	Grecja
Colleen	Psarros	Australia
Camille	Puel	Francja
Carmen	Pujol	Hiszpania
Jaakko	Pulkkinen	Finlandia
Ilmari	Pyykkö	Finlandia
Luminita	Radulescu	Rumunia
David	Raetz	Austria
Ewa	Raglan	Wielka Brytania
Torsten	Rahne	Niemcy
Chris	Raine	Wielka Brytania
Philip	Rajan	Malezja
Kristen	Rak	Niemcy
Julio	Rama	Hiszpania
Lebogang	Ramma	Zambia
Hubert	Ramos	Austria
Angel	Ramos	Hiszpania
Dejan	Rancic	Serbia
Prem	Ranjan	Indie
Rajeswaran	Ranjith	Indie
Helge	Rask-Andersen	Szwecja
Kjell	Rasmussen	Norwegia
Simon	Rassi	Liban
Terhi	Rauhamäki	Finlandia
Janez	Rebol	Słowenia
Karen	Redfern	Wielka Brytania
Ines	Redondo Santos	Hiszpania
Guido	Reetz	Niemcy
Andrew	Reid	Wielka Brytania
Hermerik	Reincke	Holandia
Marc	Remacle	Belgia
Perry F.	Renshaw	USA
Carlos	Ribeiro	Portugalia
Pasquale	Riccardi	Włochy
Rafael Ruiz	Rico	Hiszpania
Lluis	Rigat	Hiszpania
Jan	Riise	Norwegia
Liudmila	Rimskaya-Korsakova	Rosja
Frank	Risi	Australia
Henrik Skeldall	Ritz	Dania
Julie	Ritz	Dania
Jose	Rivas	Kolumbia
Mirko	Robba	Słowenia
Chris	Roberts	Australia
Jennifer	Robertson	Irlandia
Francisco	Roca	Hiszpania
Chris	Rocca	Wielka Brytania
Julio	Rodrigo	Hiszpania
Carina	Rodriguez	Hiszpania
Maria V.	Rodriguez Mateos	Hiszpania
Marko	Roenkae	Finlandia
Ross	Roeser	USA
Kristin	Rohrseitz	Niemcy
Alenka	Rokavec	Dania
Peter S.	Roland	USA
Thomas	Roland	USA
Stéphane	Roman	Francja
Olena	Romas	Ukraina
Fernando	Romero	Argentyna
Ole	Rønningen	Norwegia
Francisco	Ropero	Hiszpania
Diana	Ropert	Słowenia
Steffen	Rose	Szwajcaria
Helle	Rosenkvist	Dania
Monica	Rosignoli	Włochy
Karen-Lise	Roslyng	Dania
Julia	Roth	Niemcy
Yahia	Rous	Algieria
Samantha	Roux-Vaillard	Francja
Juan	Royo	Hiszpania
László Róbert	Róvó	Węgry
Michael	Ruckenstein	USA
Mary	Rudner	Szwecja
Rose Njoki	Ruguru	Kenia
Stephanie	Rühl	Niemcy
Hector	Ruiz	Argentyna
Zhylenko	Ruslan	Ukraina
Ieda	Russo	Brazylia
Peter	S. Roland	USA
Mehmet	Saatcioglu	Turcja
Sorin	Sabau	Rumunia
Blaženka	Safran	Chorwacja
A. Sanem	Sahli	Turcja
Manuel	Sainz	Hiszpania
Jaakko	Salonen	Szwecja
Jackie	Salter	Wielka Brytania
Arlene	Samaro	Belgia
Serafin	Sanchez Gomez	Hiszpania
Jan Roger	Sandbakken	Norwegia
Georgina	Sanderson	Australia
Santiago	Santacruz	Hiszpania
Sarp	Sarac	Turcja
Eylem	Sarac	Turcja
Gayane	Sargsyan	Armenia
Oksana	Savchenko	Ukraina
Lyudmyla	Savytska	Ukraina
Uta	Schaefer	Niemcy
Sascha	Schattka	Niemcy
Christina	Schatz	Austria
Eva-Maria	Schedlbauer	Niemcy
Andrea	Scheele	Niemcy
Bernhard	Schick	Niemcy
Steven	Schimmel	Szwajcaria
Volker	Schirkonyer	Niemcy
Joerg	Schloesser	Francja
Jerry	Schloffman	USA
Max	Schlögel	Austria
Sébastien	Schmerber	Francja
Marcus	Schmidt	Austria
Michaela	Schober	Austria
Lars-Uwe	Scholtz	Niemcy
Kerstin	Schrader	Niemcy
Thomas	Schrader	Niemcy
David	Schramm	Kanada
Bianka	Schramm	Niemcy
Eckhard	Schulz	Austria
Birgit	Schulze	Austria
Aleksandr	Schuruk	Ukraina
Sasha	Schuruk	Ukraina
Gerald	Schwarzecker	Austria
Bartolomé	Scola	Hiszpania
Tracey	Sear	Wielka Brytania
Phil	Segel	Szwajcaria
Sven	Seiverth	Chorwacja
Susan	Sellies-Hoekman	Holandia
Pascal	Senn	Szwajcaria
Gonca	Sennaroglu	Turcja
Levent	Sennaroglu	Turcja
Simona	Serban	Rumunia
Bulent	Serbetcioglu	Turcja
Volkov	Sergei	Rosja
Claudia	Settevendemie	Niemcy
Manuel Enrique	Sevila	Kuba
Sebnem	Sevinc	Turcja
Kay	Seymour	Wielka Brytania
Jon K.	Shallop	USA
Jyoti N.	Shanbhag	Indie
Wiliam	Shapiro	USA
Siwar	Sharkia	Izrael
Khalida	Shaykhova	Uzbekistan
Oleksandr	Shchuruk	Ukraina
Wafaa	Shehata-Dieler	Niemcy
Yussuf A.	Sheikh	Kenia
Rafael	Shemesh	Izrael
Nina	Shepelenko	Ukraina
Denise	Sheperd	Austria
Olga	Sherbul	Ukraina
Anatoly	Shidlovsky	Ukraina
Iaroslav	Shkorbotun	Ukraina
Vladimir	Shkrobotun	Ukraina
Pavel	Shkrut	Rosja
Talma	Shpak	Izrael
Davron	Shukurov	Uzbekistan
Avi	Shupak	Izrael
Bleken	Sidel	Norwegia
Daniel	Sieber	Austria
Cristina	Sierra	Hiszpania
Katie	Silhol	Francja
Luis Filipe	Silva	Hiszpania
Carol	Silverman	USA
Ludovika	Simkova	Słowacja
Patricia	Simon	Belgia
Judith	Simser	Kanada
Shomeshwar	Singh	Indie
Tejinder	Singh	Indie
Valery	Sitnikov	Rosja
Siri	Skollerud	Norwegia
Jiri	Skrivan	Czechy
Gila	Skudowitz	Izrael
Katerina	Slavikova	Słowacja
Jeanet	Smilde	Holandia
Cas	Smits	Holandia
Jacek	Smurzynski	USA
Ad	Snik	Holandia
Ove	Söderberg	Szwecja
Ping Eng	Soh	Singapur
Janis	Sokolovs	Litwa
Kirsti	Solbakk	Norwegia
Sigfrid	Soli	USA
Thomas	Somers	Holandia
Lorna	Somerville	Wielka Brytania
Samime	Sonuguler	Turcja
Clare	Southall	Wielka Brytania
Massimo	Spanio	Włochy
Marloes	Sparreboom	Holandia
Majda	Spindler	Dania
Domenico	spinella	Włochy
Sanja	Spiric	Bośnia i Hercegowina
Antonio	Sportelli	Szwajcaria
Georg	Sprinzl	Austria
Ilona	Srebnyak	Ukraina
Hinrich	Staecker	USA
Marian	Stamate	Rumunia
Sascha	Stängler	Szwajcaria
Vilma	Stankeviciute	Litwa
Petar	Stankovic	Rosja
Milan	Stankovic	Serbia
Arnold	Starr	USA
Gerhard	Stauch	Niemcy
Panos	Stavropoulos	Wielka Brytania
Mark	Stecker	USA
Martin	Steegmüller	Szwajcaria
Thomas	Steffens	Niemcy
Thomas	Steiner	Szwajcaria
Kurt	Stephan	Austria
Olivier	Sterkers	Francja
Christof	Stieger	Szwajcaria
Carmen Gabriela	Stoica	Rumunia
Sandra	Stojanovic	Serbia
Jacqueline	Stokes	Wielka Brytania
Louise	Straatman	Holandia
Runar	Strand	Norwegia
Olga	Stratieva	Rosja
Ellen D.	Straube	Norwegia
Sandra	Straube-Lassalle	Francja
Christian	Streitberger	Włochy
Mirjam	Stritt	Szwajcaria
Anne Elisabeth	Strom	Norwegia
Karin	Strömbäck	Szwecja
Scott E.	Strome	USA
Maria	Suarez	Hiszpania
Maroesja	Suer	Holandia
Serafima	Sugarova	Rosja
Aleksey	Sukharev	Białoruś
Sulantari	Sulantari	Indonezja
Yusup	Suleimanov	Rosja
Kevin	Sullivan	Austria
Quentin	Summerfield	Wielka Brytania
Yusufhan	Suoglu	Turcja
Jaruchinda	Suradet	Tajlandia
Nihat	Susaman	Turcja
Maris	Suurna	Estonia
Martin	Svehla	Australia
Rolf A.	Svendsen	Norwegia
De Wet	Swanepoel	Zambia
Josef	Syka	Czechy
Ayrat	Syrtlanov	Rosja
Alice E.	Szamosközi	Węgry
Agnieszka	Szczepek	Niemcy
Istvan	Sziklai	Węgry
Ricki	Taitelbaum	Izrael
Hidehiko	Takeda	Japonia
Barrie	Tan	Singapur
Henry	Tan Kun Kiaang	Singapur
Maxim	Tarasenko	Ukraina
Nicola	Tartaglia	Włochy
George	Tavartkiladze	Rosja
Mika	Teivainen	Szwecja
Ivo	Terauds	Łotwa
Kateryna	Terentieva	Ukraina
Tibor	Terman	Węgry
Timoleon	Terzis	Grecja
Tinne	Theunen	Belgia
Marianne	Theunissen	Zambia
Leen	Theuwis	Belgia
Gabriele	Thierbach	Szwajcaria
Aud Eli	Thjømøe	Norwegia
Chryssoula	Thodi	Cypr
Jan Peter	Thomas	Niemcy
Arak	Thongpiyaphoom	Tajlandia
Ewald	Thurner	Austria
Thomas	Tichy	Czechy
Jochen	Tillein	Niemcy
Grigory	Timen	Ukraina
Belen	Tisner	Hiszpania
Corneliu	Toader	Rumunia
Miorita	Toader	Rumunia
Marife	Tobias	Filipiny
Ingo	Todt	Niemcy
Gabriella	Tognola	Włochy
Suna	Tokgoz-Yilmaz	Turcja
Heloisa	Toleda	Meksyk
Berit Elisabeth	Tollefsen	Norwegia
Claire	Tollenaere	Belgia
Manuel	Tomás	Hiszpania
Ross	Tonini	USA
Tetsuya	Tono	Japonia
Martin	Topol	Czechy
Thomas	Topp	Niemcy
Labella	Torcuato	Hiszpania
Samie	Touati	Algieria
Michael	Toupet	Francja
Ferenc	Tóth	Węgry
Ulrike	Trautmann	Szwajcaria
Dmitar	Travar	Bośnia i Hercegowina
Patrizia	Trevisi	Włochy
Matteo	Trimarchi	Włochy
Nikolaos	Trimmis	Grecja
Jean	Trotoux	Francja
Spyridon	Tsagkaris	Grecja

Evgenia	Tsygankova	Rosja
Debara	Tucci	USA
Adrian	Tudor	Rumunia
Atymtay	Tuganbayev	Kazakhstan
Nailya	Tulepbekova	Kazakhstan
Abdusator	Tulyaganov	Uzbekistan
Ulku	Tuncer	Turcja
Karin	Tuomala	Finlandia
Suat	Turgut	Turcja
Enge	Turi	Norwegia
Meral Didem	Turkyilmaz	Turcja
Ruslan	Tursunov	Kirgistan
Ole	Tvete	Norwegia
Kim	Twitchell	USA
Tracey	Twomey	Wielka Brytania
Edgar	Ty	Filipiny
Richard	Tyler	USA
Elizabeth	Tyszkiewicz	Wielka Brytania
Konstantina	Tzifa	Wielka Brytania
Livinus	Udeh	Ukraina
Marte	Uggen	Norwegia
Inger	Uhlén	Szwecja
Han	Ulku	Turcja
Parviz	Umarov	Rosja
Sekib	Umihanic	Bośnia i Hercegowina
Adnan	Unal	Turcja
Deniz	Uruk	Turcja
Shin-ichi	Usami	Japonia
Marie Rose	Uwera	Uganda
Alain	Uziel	Francja
Cem	Uzun	Turcja
Bertrand	Valentin	Francja
Jesus	Valladares Molina	Hiszpania
Hector	Vallés	Hiszpania
Hannu	Valtonen	Finlandia
Paul	van de Heyning	Belgia
Egwin	van de huevel	Belgia
Thomas	van de Water	USA
Thierry	van den Abbeele	Francja
Paul	van den Broek	Holandia
Egwin	van den Heuvel	Belgia
Suzanne M.	Der Kraan Van Der Aa	Holandia
Pim	van Dijk	Holandia
Cornelis	van Echteld	Szwajcaria
Margriet	van Gendt	Holandia
Peter	van Gerwen	Belgia
Ruud	van Hardeveld	Holandia
Wim	van Huffelen	Holandia
Erwin	van Kerschaver	Belgia
Sanne	van Kordenoordt	Holandia
Karin	van Mourik	Niemcy
Wiebke	van Treeck	Niemcy
Marianne	Van Zyl	Zambia
Miet	Vanbergen	Francja
Lionel	Vanderkerken	Francja
Francois M.	Vaneecloo	Francja
Filiep	Vanpoucke	Belgia
Sonya	Varbanova	Bułgaria
Lukas	Varga	Słowacja
Aleksandr	Vasiliev	Ukraina
Ekaterina	Vasylenko	Ukraina
Jagoda	Vatovec	Słowenia
Mohammad N.	Vavakunju	Indie
Kim	Veekmans	Wielka Brytania
Tizi	Veisberg	Izrael
George	Velegrakis	Grecja
Mitja	Velepic	Chorwacja
Borislava	Velichkova	Bułgaria
Sergey	Venevtsev	Rosja
David	Veran	Francja
Petra	Verhaeghe	Belgia
Katrien	Vermeire	Belgia
Anneke	Vermeulen	Holandia
Hans	Verschuure	Holandia
Niek J.	Versfeld	Holandia
José Martínez	Vidal	Hiszpania
Lygren	Vigdis	Norwegia
Arne	Vik	Norwegia
Sari	Vikman	Finlandia
Marchello S.	Villar	Argentyna
Nonna	Virokannas	Finlandia
Rene	Visagie	Zambia
Rajesh	Vishwakarma	Indie
Daniel	Visser	Austria
Victor	Vital	Grecja
Maryna	Vitsenko	Ukraina
Dana-Claudia	Vlad	Rumunia
Sanja	Vlahovic	Chorwacja
Jan	Vokurka	Czechy
Christoph	von Ilberg	Niemcy
Cecilia	von Mentzner	Szwecja
Ernst	von Wallenberg	Szwajcaria
Katerina	Voriskova	Czechy
Emilie	Vormes	Francja
Annette	Voswinckel	Szwajcaria
George Klimis	Vrettakos	Grecja
Yvette	Vrolix	Belgia
Carolyn	Vyncke	Szwajcaria
Janusz	Wajn	Dania
Francine	Waldvogel	Francja
Melissa	Waller	Austria
Michal	Waloszek	Austria
Laurent	Walter	Francja
Susan	Waltzman	USA
Zhentao	Wang	Chiny
Eric Wachira	Wangechi	Kenia
François	Waridel	Szwajcaria
Amy	Warner	USA
Anna	Warzybok	Niemcy
Malin	Wass	Szwecja
Veerle	Wastiels	Belgia
Yoshiya	Watanabe	Japonia
Anders	Wedholm	Szwecja
Gunter	Wehmeyer	Austria
Marc	Weiss	Niemcy
Patrick	Weisser	Niemcy
Tobias	Weissgerber	Niemcy
Wah	Wenig Chang	Singapur
Thomas	Wesarg	Niemcy
Alexandra	Wheeler	Wielka Brytania
Samuel	Whitaker	USA
Karl	White	USA
Karin	Wiefferink	Holandia
Thomas	Wiesner	Niemcy
Ian	Wiggins	Wielka Brytania
Anders	Wihlborg	Szwecja
Berit Skogli	Wiik	Norwegia
Steven	Williams	Wielka Brytania
Ursula	Willstedt Svensson	Szwecja
Blake	Wilson	USA
Stanley	Winkler	Australia
Astrid	Wolf-Nagele	Austria
Mario	Wolframm	Austria
Peter J.	Wormald	Australia
Jan	Wouters	Belgia
Sarah	Wright	Wielka Brytania
Bozena B.	Wrobel	USA
Hao	Wu	Chiny
Josephine	Wyss	Szwajcaria
Gao	Xaohong	Chiny
Lynne	Y Y Lim	Singapur
Irit	Yagev	Izrael
Nadia	Yahi	Algieria
Ziva	Yakir	Izrael
Fulya	Yalcinkaya	Turcja
Yuri	Yanov	Rosja
Alla	Yasinskaya	Rosja
Naito	Yasushi	Japonia
John	Yeh	Austria
Kyamides	Yiannakis	Cypr
Özgür	Yiğit	Turcja
Kwanchanok	Yimtae	Tajlandia
Päivi	Yli-Pohja	Finlandia
Yehudit	Yona	Izrael
Christine	Yoshinaga-Itano	USA
Esra	Yucel	Turcja
Muzaffar	Yuldashev	Uzbekistan
Deborah	Yurgelun-Todd	USA
Dmitryi	Zabolotnyj	Ukraina
Dorinella	Zabos	Rumunia
Andrey	Zajtsev	Ukraina
Michaela	Zamfir	Rumunia
Frank	Zammit	Belgia
Andrzej	Zarowski	Belgia
Dzmitry	Zataloka	Białoruś
Andriy	Zaytsev	Ukraina
Natasha	Zaytseva	Ukraine
Makram	Zebian	Niemcy
Gerard	Zeilstra	Holandia
Karol	Zelenik	Czechy
Omar	Zemirli	Algieria
Franz	Zenker Castro	Hiszpania
Hans-Peter	Zenner	Niemcy
Zlatina	Zhelyazkova	Bułgaria
Liudmila	Zhuchko	Białoruś
Alex	Zhuravel	Ukraina
Tatiana	Zhuykova	Rosja
Ruslan	Zhylenko	Ukraina
Clemens	Zierhofer	Austria
Piret	Zimmer	Estonia
Christoph	Zimmer	Niemcy
Fred	Zöls	Niemcy
Boudewijn	Zomer	Francja
Patrick	Zorowka	Austria
Peter	Zoth	Niemcy
Anna	Zoth	Niemcy
Lea	Zupan	Dania
Józef	Zwisłocki	USA

ŚWIATOWE CENTRUM SŁUCHU

SERCE ŚWIATOWEJ OTOCHIRURGII